

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2001

Núm. 54

Presidència
del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 6 de març del 2001

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i General del projecte de llei RGE núm. 2005/00, del Govern de les Illes Balears. 2430

II.- PREGUNTES:

1) RGE núm. 579/01, del l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nombre d'alts càrrecs a la Conselleria d'Educació i Cultura. 2437

2) RGE núm. 759/01, del l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissions de servei al departament del conseller d'Educació i Cultura. 2438

3) RGE núm. 968/01, del l'Hble. Sr. Diputat Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per evitar la propagació de la febre aftosa. **(Ajornada)** 2440

4) RGE núm. 760/01, del l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de la Llei general turística. 2440

5) RGE núm. 969/01, del l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvi en la realització dels estudis de despesa turística. 2441

6) RGE núm. 966/01, del l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pràctica de l'esport de la caça a les finques del Govern de les Illes Balears. 2442

7) RGE núm. 970/01, del l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retards en el tren de Palma a sa Pobla. 2443

8) RGE núm. 758/01, del l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a placa de l'estació depuradora d'Eivissa. **(decaiguda)** 2444

9) RGE núm. 967/01, del l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions als abocaments de les pedreres del camí de Can Duran a ses Cadenes. **(retirada)** 2444

10) RGE núm. 975/01, del l'Hble. Sra. Diputada Maria Lluïsa Dubon i Pretus, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accessos a l'hospital de Son Llätzer. 2444

11) RGE núm. 977/01, del l'Hble. Sr. Diputat Josep Marí i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència de les competències en matèria de Justícia. **(ajornada)** 2444

12) RGE núm. 976/01, del l'Hble. Sra. Diputada Sofia Hernanz i Costa, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència de sanitat. 2444

13) RGE núm. 971/01, del l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retard a les obres de la carretera del port d'Andratx a s'Arracó. 2445

14) RGE núm. 762/01, del l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions per a la conservació del patrimoni històric i artístic d'Eivissa i Formentera. **(decaiguda)** 2445

III.- INTERPEL·LACIONS:

1) RGE núm. 208/01, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de l'Administració per a una atenció eficaç als ciutadans. 2445

IV.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 4577/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni per accelerar les subvencions i concessions als pagesos i ramaders de les Illes Balears. 2451

2) RGE núm. 4679/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a préstecs a baix interès per als alumnes universitaris. 2455

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començam la sessió corresponent al dia d'avui, extraordinàriament el primer punt de l'ordre del dia no són les preguntes.

I.- Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i General del projecte de llei RGE núm. 2005/00, del Govern de les Illes Balears.

Passam al debat del dictamen del Projecte de llei 2005, del Govern de les Illes Balears. En aquest projecte de llei, es mantenen les esmenes 2737, 2738, 2740, 2741, 2742, 2744, 2746, 2747 i 2749. La defensa d'aquestes esmentes es farà de manera

conjunta i ho farà la diputada Sra. Margalida Cabrer i González. Per defensar les esmenes té la paraula, durant 15 minuts, la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En la presentació i defensa de les esmenes del Grup Parlamentari Popular avui i davant aquest plenari donarem per finalitzada la tramitació parlamentària de la ja famosa llei del Govern de les Illes Balears, una llei que efectivament ha estat objecte de certa polèmica.

En primer lloc, hem de recordar que el pacte d'esquerres va presentar l'agost del 1999, com a primer projecte de llei del nou govern la famosa llei de lectura única per tal d'augmentar el número de conselleries i passar a tretze conselleries, possibilitat aquesta prohibida per la Llei de règim jurídic de l'any 1984. Com és prou conegut, aquesta llei es va retirar de l'ordre del dia del ple, telepàticament, i davant la falta de suport d'Unió Mallorquina. Posteriorment, la mateixa llei es va tornar a presentar pel procediment legislatiu ordinari i davant aquest nou procés el Grup Parlamentari Popular va presentar una esmena a la totalitat amb text alternatiu perquè es fes una nova regulació total del Govern de les Illes Balears davant la necessitat real d'actualitzar una llei, la de l'any 1984, ja obsoleta, i no només limitar el projecte de llei a canviar el nombre de conselleries.

Aquesta esmena a la totalitat va ser rebutjada, de la mateixa forma que totes les esmenes parcials que va presentar el nostre grup, les quals es varen veure també rebutjades. Finalment, el mes de març del 2000, el Govern va aconseguir aprovar el projecte de llei de modificació del nombre de conselleries i es varen poder nomenar com a consellers amb cartera als ja famosos consellers sense cartera. Dos mesos després, maig del 2000, el Govern va aprovar el projecte de llei que ara debatem, és a dir, el projecte de llei del Govern, que regula i actualitza la Llei del 1984. Per tant, el que va rebutjar dos mesos abans, perquè provenia del Partit Popular, el presentava com a projecte de llei. De la tramitació d'aquesta llei en fase de ponència i comissió hem de dir que del total d'esmenes presentades, 17 esmenes presentades totes pel Grup Parlamentari Popular, 7 han estat acceptades o transaccionades i 10 han estat rebutjades i es mantenen en aquest debat de plenari.

D'aquestes 10 esmenes que ara defensaré, he de dir que no es tracta de cap debat de tipus polític o ideològic, sinó que més bé es tracta de diferents criteris jurídics, d'opcions jurídiques diferents, o fins i tot alguna esmena de simple redacció literària que nosaltres creim més adient. I això és així perquè evidentment una llei com aquesta, a més de llei, una llei institucional, és una llei que la majoria de comunitats autònomes ja han fet durant els anys 1997, 1998, 1999, etcètera, i per tant, han estat models que nosaltres hem pogut emprar com a dret comparat, perquè la regulació de la figura del president i del govern no cal inventar-se res nou, tot està pràcticament escrit.

Passant a la defensa concreta de cada esmena, les dues primeres esmenes presentades van referides als articles 6 i 7 del projecte de llei que tracten sobre les causes del cessament del president i sobre la vacant del càrrec del president. Des del Grup Parlamentari Popular proposam dues coses. Per una banda, proposam refer els dos articles per aconseguir una redacció de millor tècnica legislativa, i així, a l'article 6, de les causes del cessament, s'inclourien també els supòsits de qui ha d'ocupar el càrrec vacant. I per altra banda, hi hauria un article 7 amb un altre títol relatiu al president en funcions. Però per altra banda i pel que fa referència al contingut jurídic d'aquests articles, nosaltres no compartim que, en el supòsit que el president hagi cessat per incapacitat física o psíquica, per

inhabilitació judicial, per incompatibilitats sobrevingudes o per defunció, la persona que el substitueixi hagi de ser necessàriament un vicepresident o conseller, que a més sigui diputat.

Des del nostre grup creim que en aquests casos el substitut natural del president és el vicepresident, sigui o no sigui diputat, i si no hi ha vicepresident, el conseller que correspongui en l'ordre de (...) de conselleries. Una de les funcions naturals o innates del vicepresident és substituir el president en la seva absència i el mateix hauria de passar en els supòsits on temporalment el càrrec de president és vacant, independentment si el vicepresident és o no és diputat. Té molt poc sentit que un vicepresident que no és diputat no pugui substituir el president i en canvi ho faci el conseller que sigui per l'única raó de ser diputat. Jo crec que això suposa mesclar el poder legislatiu i el poder executiu sense cap lògica.

Un altre grup d'esmenes es refereix als articles 11 i 12 del projecte de llei, relatius a les competències del president i a la delegació d'aquestes competències. Proposam, des del Grup Parlamentari Popular, afegir tres apartats nous a les competències del president, perquè encara que com sempre en aquest tipus d'articles hi ha una clàusula residual de competències previstes a altres lleis, la nostra proposta es refereix a tres competències lògiques i que completen i milloren aquest article. Competències que serien: convocar i, si pertoca, presidir les comissions delegades del Govern, prestar al Parlament la informació i col·laboració que sol·liciti del Govern i proposar la realització de debats generals en el Parlament, d'acord amb el que s'estableix al Reglament del Parlament.

I pel que fa a la delegació de competències del president, hem presentat una esmenta perquè de les competències que la llei preveu que el president pugui delegar al vicepresident o a un altre conseller, n'hi ha una que la llei preveu com a delegable, i nosaltres creim que és indelegable i és l'apartat b), que diu "mantenir la unitat de direcció política i administrativa i coordinar les seccions de les diferents conselleries". Considera que es tracta d'una facultat inherent a la mateixa figura del president i, per tant, ni és indelegable, ni té cap sentit preveure que es pugui delegar una funció que és inseparable a la pròpia essència del president.

La següent esmena va referida a l'article 15, relatiu a la composició del Govern. L'esmena és simplement un intent de millorar l'article i així quan es diu que el Govern s'integra del president, del vicepresident, si n'és el cas, i dels consellers, i que cada conseller estarà al capdavant d'una conselleria, sense perjudici de l'existència de consellers sense cartera, es tractaria d'afegir que el vicepresident podrà ser titular també d'una conselleria. Encara que aquesta previsió que el vicepresident pugui ser només vicepresident, o pugui també ser conseller està prevista en el projecte de llei a l'article 25, creim que milloram la tècnica legislativa fent aquesta previsió, que ha d'estar ja continguda en aquest article 15, relatiu a composició del Govern.

De la mateixa forma que hem presentat una esmena a l'article 25 del vicepresident per millorar també la redacció, proposam substituir el seu apartat segon que diu "el vicepresident, quan així ho disposi el president, pot assumir la titularitat d'una conselleria", per una redacció més completa que digui que el vicepresident, quan així ho disposi el president, pot assumir també la titularitat d'una conselleria i exercirà les mateixes funcions i serà sotmès a les mateixes normes que per aquest concepte li corresponguin i siguin aplicables als consellers titulars de departament. En aquests casos, el vicepresident ostentarà més la condició de conseller.

La següent esmena presentada a efecte és a l'article 20, relatiu a les comissions delegades del Govern. Les comissions delegades del Govern són comissions de diversos consellers, per tractar i preparar assumptes que afecten dues o més conselleries. Idò bé, al projecte de llei que ara debatem, la regulació d'aquestes comissions delegades, és molt pobre, i per això hem presentat una esmena, per tal de fer una regulació molt més completa, donada també la importància jurídica de la possibilitat d'existència d'aquestes comissions. Així el nostre text alternatiu regula quines competències poden tenir aquestes comissions, qui les ha de presidir i qui n'ha de formar part, i el mínim que ha de contenir el decret de creació d'una comissió delegada. Crec que la nostra proposta és molt més adient i millora notablement el text proposat.

Passant a una altra esmena, aquesta va referida a l'article 33 i fa referència a les atribucions dels consellers. Aquest article del projecte de llei ha estat esmentat per la mateixa raó que l'anterior, creim que és molt poc complet perquè només preveu sis apartats o sis tipus de competències. En canvi la nostra esmena estableix fins a quinze apartats de competències que corresponen als consellers. L'argument que supòs que em donarà el grup que dóna suport al Govern és que les competències de caire administratiu figuraran al futur projecte de llei de l'administració, argument que no compartesc, perquè a més molts dels apartats proposats per nosaltres no són només de caire administratiu, sinó polític, crec que no sempre es poden separar clarament les funcions polítiques i les funcions administratives i més val que sobrin i que no faltin, encara que després a la futura llei de l'administració es torni a reproduir l'article.

Ja per acabar, la darrera esmena presentada correspon a l'article 47, article que forma part del capítol de la llei, relatiu a la potestat reglamentària i al procediment d'elaboració de les normes. En concret aquest article esmenat es refereix a la intervenció dels ens territorials en aquest procediment normatiu. Diu aquest article que la participació dels ens territorials es podrà materialitzar mitjançant una sol·licitud d'informe a les organitzacions representatives d'aquestes entitats.

La nostra esmena pretén garantir que quan un projecte de decret afecti els ens territorials, aquests tendran dret a audiència, independentment que també es doni audiència a les organitzacions representatives d'aquests ens territorials, però que no s'utilitzin aquestes organitzacions per tal de suplantar l'audiència dels ens territorials afectats. Perquè precisament un

municipi concret, per exemple no té perquè estar d'acord en l'opinió de l'organització representativa. Basta veure per exemple la famosa llei del Govern en matèria d'activitats classificades o la FELIB opinava una cosa i en canvi molts de municipis han interposat un recurs d'inconstitucionalitat. Per això, la nostra esmenta pretén addicionar un apartat nou a aquest article, que digui que en qualsevol cas sempre se'ls donarà com a mínim el tràmit d'audiència de l'article 45.

Per últim, em pertoca defensar un vot particular a l'article 19, relatiu a les atribucions del Consell de Govern i recuperar així una esmena del nostre grup, que va ser transaccionada en fase de ponència i posteriorment rebutjada en comissió. Es tracta simplement de completar i millorar en tres supòsits nous quines atribucions ha de tenir el Consell de Govern. Els nous supòsits que nosaltres proposam serien autoritzar les despeses que legalment corresponguin al Consell de Govern, vigilar la gestió dels serveis públics i les seves empreses públiques i exercir les competències que corresponguin en matèria de patrimoni.

En definitiva i per acabar, crec que les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Popular, en general suposen una millora d'aquesta llei del Govern, que hem de recordar que nosaltres ja havíem presentat en el seu moment un text alternatiu, per tant, havíem fet feina en l'elaboració d'un text de la llei del Govern i per això esperam que siguin acceptades pels grups que donen suport al Govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer per la seva defensa de les esmenes en nom del Grup Popular. Grups que volen intervenir en torn en contra? El Sr. Diéguez, en nom del Grup Socialista té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Se han presentado a esta ley 17 enmiendas parciales, de las que 8 no forman parte de este debate al haber sido transaccionadas, las 9 restantes podrían haber sido retiradas por el Partido Popular, ya que las diferencias que han quedado son en su mayoría de carácter técnico y organizativo y que de admitirse sumirían al texto legal en un completo caos, con una serie de deficiencias técnicas que dirían muy poco en favor de nuestra tarea legislativa.

Empezaré por la enmienda 2737. Esta enmienda va referida a las razones por las cuales cesa el presidente del Govern en su cargo y a cómo se cubren las vacantes provisionales, cuando el artículo 6 que es enmendado va únicamente referido a las causas de cese, regulándose en el artículo 7 cómo se cubre la vacante, en lo cual parece ser técnicamente mejor, pero quisiera llamar la atención de las señoras y señores diputados sobre la diferencia que hay entre la enmienda del Partido Popular y el dictamen de la comisión. La única diferencia que hay es que el Partido Popular pretendía añadir una nueva causa de cese, y ¡atención! ¿cuál es esa causa?, una nueva causa de cese que es

la defunción. ¿Es posible cesar por defunción? En la modesta opinión de este parlamentario es imposible, en el momento en que un presidente fallece, deja de ser persona y se extinguen sus derechos personalísimos, esto es, los no transmisibles por herencia como lo es el cargo de presidente de esta comunidad autónoma, es así. Hay otros que puede ser que sean transmisibles por herencia o por designación del líder, como sucede a nivel del Estado, pero aquí de momento no. Un presidente que fallece, no ha sido cesado. ¿Pensaba el Grupo Parlamentario Popular en caso de fallecimiento de un presidente remitirle un motorista para comunicarle su cese? Es absurdo. ¿Cómo se va a cesar a alguien que no existe? La defunción no es una razón para cesar a nadie, la defunción simplemente es una causa por la cual queda vacante el cargo, que no es lo mismo evidentemente. Por motivos obvios no aceptamos esta enmienda, claro.

La segunda diferencia clara que existe entre el texto del dictamen y la enmienda afecta a la circunstancia, y atención a ésta, de si el vicepresidente que presida interinamente el Govern por vacancia del cargo debe reunir o no la condición de diputado para ejercer tal vicepresidencia. ¿Cuál es la posición del Grupo Parlamentario Popular en su enmienda? Pues se defiende en contra del texto dictaminado por la comisión que el vicepresidente no tiene por qué ser diputado, para poder solventar la vacancia del cargo. Resulta cuando menos llamativo después de haber estado oyendo que el Partido Popular considera que no se puede dar la delegación en un consell insular a un no electo y otros cargos que se dijeron en el debate la semana pasada aquí.

Resulta llamativo que se considere que no se pueda ejercer una delegación en un consell insular por un no electo y puede ejercerse la presidencia de la comunidad autónoma por un no electo. Cuando el Estatuto de Autonomía dice que el presidente de la comunidad autónoma debe ser una persona electa. Aquí en el texto del dictamen de la comisión solamente se puede dar la posibilidad de que haya un no electo en el caso que no haya ningún vicepresidente que tenga este carácter y ningún conseller que lo sea y se prevé incluso una cautela, que es que en el plazo de dos meses se debe reunir el Parlamento para escoger un nuevo presidente, cosa que en las enmiendas del Grupo Parlamentario Popular se pretende suprimir.

La tercera diferencia destacable entre la enmienda y el texto reside en el párrafo tercero de la enmienda. Exige que para poder cesar al presidente por causa de incapacidad física o psíquica, atención, exige que esta causa de incapacidad física o psíquica sea notoria. Así la enmienda nos dice que el Consell de Govern podrá proponer motivadamente al Parlament el reconocimiento de la incapacidad del presidente, solo cuando sean notorias las deficiencias físicas o psíquicas que le impidan ejercer el cargo. Quiero decir que si las diferencias físicas o psíquicas no son notorias, no son observables desde el exterior que es lo que significa notorio, no cabe el cese, sea cual sea la gravedad de las mismas. Es absurdo, creemos que es un error. Lo importante es la gravedad de la dolencia y no el espectáculo que se pueda dar con la misma. La notoriedad de las

deficiencias como requisito de declaración de incapacidad, nos parece un error técnico notoriamente deficiente.

Si pasamos a la enmienda 2738, esta enmienda la podemos llamar de número, es decir, una enmienda que se presenta con la única razón o motivo de ser contada como una más, por cuanto su texto está recogido de forma igual en el dictamen de la comisión. Dice la enmienda que el presidente en funciones tendrá los mismos derechos y tratamientos que la ley reconoce al presidente y ejercerá las mismas funciones y competencias, salvo plantear cuestiones de confianza, moción de censura o cesar a consellers. Pues bien, exactamente lo mismo que dice el párrafo tercero del artículo 7 del dictamen. Aquí cabe una doble pregunta, si esto se dice en el tercer párrafo del artículo 7 del dictamen, ¿por qué no se acepta la enmienda?, o ¿por qué no se retira la enmienda?, ¿por qué no se acepta? Pues porque tiene un error de planteamiento más que de contenido, se pretende que dicha enmienda sustituya completamente al artículo 7 del dictamen y no solamente a su párrafo tercero.

Y si se aceptara la enmienda, a parte de no cambiar sustancialmente el párrafo tercero del artículo 7, al suprimir el resto del artículo nos encontraríamos que al ser suprimido el párrafo cuarto del artículo 7, en los casos de vacancia del cargo del presidente no habría plazo para la elección de un nuevo presidente, que estaba previsto en el 7.4. El 7.4 obliga que en el plazo de dos meses el presidente del Parlamento reúna la cámara, para la elección de un nuevo presidente. ¿Por qué no se retira? No se retira porque esta enmienda creo que la podemos llamar la enmienda Matas, explicaremos la razón.

¿Qué podría suceder si se aceptaba esta enmienda y la anterior del Grupo Parlamentario Popular? Que en la legislatura actual si hubiera una moción de censura, que diera la presidencia a un diputado del Partido Popular y éste, una vez nombrado presidente, escogiera como vicepresidente a un no diputado, por ejemplo al ministro peor valorado del gabinete Aznar, y luego el presidente dimitiera, en virtud del artículo 6, apartado d), ocuparía el cargo de presidente, el vicepresidente no electo, ese hipotético ministro peor valorado del gabinete Aznar. Y además, como nos hemos cargado el párrafo cuarto del artículo que establecía dos meses para escoger nuevo presidente, no habría plazo para escoger nuevo presidente, de forma que el vicepresidente no electo podría continuar mucho tiempo en la presidencia interina. Por eso, creo que es la enmienda Matas y que abre una puerta en falso para un posible regreso del ministro de fin de semana.

Pasemos a la 2740. Por medio de esta enmienda, se pretende que añadir algunas funciones al cargo de presidente del Govern, en concreto al artículo 11 del dictamen, se quiere que el presidente del Govern convoque las comisiones delegadas del Govern, pero atención, esto es contradictorio con el contenido del artículo 20.1. El artículo 20.1 del dictamen establece que el decreto de creación de las comisiones delegadas dispondrá de su composición y presidencia, de modo que parece contradictorio exigir que el presidente del Govern convoque una comisión delegada de la que puede que no sea presidente, naturalmente. Pero es más, esta enmienda es contradictoria con otra enmienda del Partido Popular, con la

2744, al final de la cual se dice, “el presidente del Govern, o si corresponde el presidente delegado convocará las comisiones delegadas”, ¿cómo quedamos? En la 40 nos dicen que el presidente del Gobierno convocará las comisiones delegadas y en la 2744 dicen que el presidente del Govern, o si corresponde el presidente delegado, convocará las comisiones delegadas. Creo que es contradictorio, hay que esmerarse un poco más.

El segundo apartado de esta enmienda sostiene que el presidente del Govern debe prestar al Parlament la información y la colaboración que solicite del Govern. Tiene dos errores este apartado, uno técnico y uno político. El técnico es que quien está obligado a colaborar con la cámara no es el presidente del Govern, sino todo el Gobierno, y así lo dice el artículo 50, apartado 2 del dictamen. Si ya el 50.2 del dictamen dice que todo el Gobierno tiene que colaborar con el Parlament, ¿para qué decirle que el presidente también? Todo el Gobierno, todo el consell de Govern incluye al presidente. Y el error político es pretender regular las obligaciones para con la cámara en sede de ley del Govern, en lugar del Reglamento de la cámara, cuando la supremacía del poder legislativo debe suponer reserva legal por razón de la materia en favor del reglamento de la misma. Es decir, esto es una materia que tiene que estar más en el Reglamento de la cámara que en una ley del Govern y por eso hemos suprimido otros artículos que establecían cuestiones relativas a funcionamiento de la cámara en este proyecto de ley. En concreto los artículos 34 y 35 del proyecto de ley los quitamos para evitar esa inmisión en lo que debe ser una tarea propia del Reglamento de la cámara.

Por esa misma razón, el tercer apartado de la enmienda, que pone como función del presidente del Govern proponer la realización de debates generales en el Parlament, de acuerdo con lo que establece su reglamento, debe considerarse su mantenimiento de este pleno como técnica y políticamente superfluo. Si lo dice el Reglamento del Parlamento, ¿para qué necesita el Partido Popular que la ley del Govern diga que se propondrán más debates según el Reglamento del Parlament? Es superfluo.

La 2741, se pretende con esta enmienda que la facultad del presidente del Govern de coordinación entre diferentes consellerías, es indelegable. Aquí van a tener ustedes la explicación de la causa que ha motivado que Rajoy se haya ido al Ministerio de Interior. Al conocer que el Partido Popular de Baleares no está de acuerdo en que un conseller, y se supone que por extensión tampoco un ministro, pueda tener delegadas funciones de coordinación política y administrativa, “éstos acaban conmigo, me voy a Interior”. Esto es normal, es normal que un conseller de Presidencia, que un vicepresidente tenga delegadas funciones de coordinación política y administrativa.

Enmienda 2742, trata sobre la composición del Govern y curiosamente no establece un número concreto de consellerías, por lo que podemos deducir que la oposición que mantuvo el Grupo Parlamentario Popular a la ley por la que se eliminó dicha limitación, tenía un mero carácter de filibusterismo parlamentario y no era fruto de un convencimiento político. Por otra parte, el texto de la enmienda es idéntico al artículo que

pretende suprimir, con la única diferencia que en el último párrafo de la enmienda se dice que el vicepresidente podrá ser titular de una consellería, pero es que el artículo 25.2 del dictamen dice exactamente lo mismo respecto del vicepresidente y ya está. En definitiva, lo que pretende esta enmienda es destrozarse técnicamente la ley, mezclando preceptos referidos a los consellers, con preceptos referidos al vicepresidente, cuando en el dictamen de la comisión están ambos cargos separados y tratados.

La 2744 va dirigida a especificar la creación y el funcionamiento de las comisiones delegadas y no mejora en nada la actual redacción del dictamen, además que es contradictoria con la 2740, como hemos planteado anteriormente. Y si pasamos a la 2746, nos encontramos con otra enmienda de número. El artículo 25.2 de esa enmienda nos dice que el vicepresidente, cuando así lo disponga el presidente podrá asumir la titularidad de una consellería, el vicepresidente también podrá ser conseller. Y en un alarde de pensamiento profundo se pretende añadir que en este caso ejercerá las mismas funciones que un conseller y ostentará la condición de conseller. Hombre, si es conseller, ejercerá las funciones de conseller, parece evidente y además si es conseller ostentará la condición de conseller.

La 2747, pretende sustituir el artículo 33 por otro de nueva redacción. ¿Cuál es la diferencia entre el texto del dictamen de la comisión y el texto de la enmienda? Las funciones que incluye el texto de la enmienda mezclan las responsabilidades de un conseller como miembro de un Gobierno, con las responsabilidades de un conseller como jefe administrativo de su departamento, como bien ha reconocido el grupo enmendante aquí. Aquí hoy se ha traído a debate una ley del Govern, no una ley de régimen jurídico de la administración autonómica que será objeto de un proyecto de ley distinto y diferenciable y hemos de diferenciar las fricciones entre estas dos leyes. Funciones de un conseller tales como resolver conflictos de atribuciones entre órganos de su departamento o resolver recursos administrativos o firmar contratos, ejercer la potestad disciplinaria, no son cuestiones que afecten a un conseller como miembro del Gobierno, sino como jefe de su departamento administrativo. Y no es éste el lugar para ordenar el régimen de recursos administrativos. En consecuencia, esta enmienda no es correcta desde el punto de vista técnico y jurídico en el ámbito de esta ley.

Si pasamos a la 2749, el artículo 47 del dictamen establece que cuando un proyecto de disposición pueda afectar a los ayuntamientos o consells se les debe facilitar su participación en los mismos en consonancia con dicho artículo, el 45 del dictamen detalla las circunstancias acerca de cómo se debe dar el trámite de audiencia. Es decir, que cuando algo afecta a los consells o ayuntamientos se les debe dar audiencia por un trámite que está previsto en el dictamen del artículo 45. Pues bien, la enmienda nos propone que en cualquier caso siempre se dé a esas instituciones el trámite de audiencia que está previsto en el artículo 45. O sea, se reconoce que el trámite de audiencia está previsto en el artículo 45, pues si está previsto, ¿para qué hacer la enmienda? Es de recibo una enmienda que

diga que lo que dice la ley es lo que se ha de hacer, me parece que es una redundancia absurda, ¿no lo dice ya la ley?

Unas enmiendas que, como vemos, son de número, otras son superfluas, otras contradictorias consigo mismas y con sus compañeras. En fin, es una ley de escaso contenido político y de calado técnico, pero hemos de procurar que salga técnicamente correcta y por eso no votaremos a favor de las enmiendas presentadas por el Grupo Parlamentario Popular.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez per la seva intervenció. Abans de passar al torn de rèplica, vull recordar als grups de la cambra que segons l'article 130 del Reglament, la votació final d'aquesta llei del Govern, pel fet de ser una de les lleis bàsiques de la comunitat requereix majoria absoluta.

Procedim ara al torn de rèplica. Grups que volen intervenir? Sra. Cabrer, té la paraula en nom del Grup Popular.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diéguez, la veritat és que crec que la seva intervenció ha estat molt desafortunada i crec que ha estat molt desafortunada, la veritat és que crec que no fa gràcia, perquè no té res a dir sobre les esmenes del Partit Popular, aquest és el problema. En el fons del contingut de les esmenes presentades pel nostre grup, el problema és que hi estan d'acord i no sap el que ha de dir, ve aquí i fa una intervenció, jo crec que molt desafortunada. És una llei institucional, jurídica que ja he anunciat que no era cap divergència de tipus polític, ni de tipus ideològic, vostè parla aquí de Mariano Rajoy, de Matas, com a ministre pitjor valorat, i jo què vol que li digui, Sr. Diéguez? Crec que és desafortunat en aquests moments fer aquest debat, però bé, és el seu estil i vostè ja es retrata amb aquesta intervenció.

Diu que les esmenes del Partit Popular haurien de ser retirades. Idò no, Sr. Diéguez, vostès guanyaran les votacions, nosaltres perdrem les nostres esmenes, però jo li dic que en aquesta llei nosaltres hi hem fet molta feina. Quan vostès varen presentar la famosa llei de lectura única, que després varen retirar telepàticament, la varen tornar a presentar per via ordinària, nosaltres vàrem fer un text alternatiu del projecte del Govern, jo particularment havia fet feina en aquest text, era un text meu, no del govern anterior, i jo vaig presentar aquest text. Aquest text es va rebutjar i deia exactament el mateix que aquest, perquè a la llei del Govern no hi ha res per inventar, ja ho he dit. La majoria de comunitats autònomes ja han fet durant els anys 98, 99, una actualització d'aquest text. Per tant no hi havia res a inventar, i era un text exactament igual, i donat el que va tardar la Llei de les famoses conselleries, que va tardar quasi un any, es podria haver aprofitat perfectament aquell tràmit parlamentari i deixar ja aprovada la Llei del Govern.

El que hem fet és perdre temps, però no ens acusi, a nosaltres, que hi ha esmenes que són de mera redacció d'apartats; clar que sí, perquè nosaltres havíem fet un text i des del moment que havíem fet un text vàrem analitzar aquells articles que coincidien o que ens agradava més el projecte de llei del Govern, no hi vàrem fer cap esmena, però hi havia altres articles que ens agradava més com estaven al nostre text alternatiu i per això vàrem presentar una esmena. Tenim el dret de mantenir aquestes esmenes a plenari i ara es votaran, i punt i final, no hi ha res a dir.

Vostè ha començat intentant ridiculitzar la meua intervenció dient que *una causa del cese y el motorista es la defunción*. Miri, jo li he de dir, primer, perquè miri el diccionari -tal vegada li aniria millor- que *cesar* és un verb intransitiu que significa "*suspendirse o acabarse una cosa; dejar de desempeñar algún empleo o cargo; dejar de hacer lo que se está haciendo*". Per tant la defunció és una causa de cessament del president. A vostè no li agrada, ho vol ficar com un altre apartat, perfecte, però ho és, no em digui... A més, totes les comunitats autònomes, la majoria, en el seu text legal posen com a causa de cessament la defunció. A mi em pareix bé que vostè ho vulgui regular en un altre article, però no em digui que jo faig ridícula perquè no faig cap ridícul fent aquesta esmena. Per tant, jo crec que el ridícul el fa vostè dient tot això.

Diu també que el tema del fons, que si el vicepresident, quan estava vacant el càrrec de president per algun d'aquests motius, si el vicepresident ha de ser o no ha de ser diputat, diu que ens contradiem perquè en el consell insular no volem càrrecs que no siguin electes. És que no és el mateix, no és el mateix; és que la Llei de consells, la Llei de bases de règim local exigeix a un consell insular que siguin consellers electes directament d'una llista electoral; en canvi el Govern, tant el Govern d'Espanya com qualsevol govern autonòmic, hi ha una elecció indirecta, tothom ho sap; s'elegeixen els diputats i després hi ha una elecció indirecta del president que sí és obligat que sigui diputat -això ho diu l'Estatut d'Autonomia- però ni el vicepresident ni cap conseller no és necessari que siguin diputats, i aquest és un sistema indirecte d'elecció. Per tant, com que no és necessari que un vicepresident sigui diputat, ni és necessari que un conseller sigui diputat, nosaltres creim que el substitut natural del president és el vicepresident, que és la funció natural d'un vicepresident. Vostès volen que només pugui substituir al president si a més és diputat; bé, és una opció seva però no està obligat per la llei com sí està obligat en el tema dels consells insulars, i per això està recorregut en el Tribunal Constitucional i suspesa l'aplicació de la llei. Per tant, no mescli una situació molt diferent.

Em diu també que no hi ha termini per elegir el president vacant el càrrec, que no hi ha termini i que per això el Sr. Matas voldria ser vicepresident del Sr. Aznar i (...), unes beneïtures increïbles. Li he de dir que el tema del termini perquè el president del Parlament obri consultes per elegir un nou president s'ha posat al nou text gràcies a l'esmena del Partit Popular. Em pareix una vergonya, quan el text originari no deia res del fet que, quan cessi el president per alguna de les causes, el president del Parlament estarà obligat a obrir immediatament

consultes amb els grups parlamentaris. Per tant, jo crec que és un poc..., fa vergonya que encara utilitzi aquesta esmena del Grup Parlamentari Popular quan la nostra esmena diu ben clarament que en aquests casos el president del Parlament obrirà immediatament consultes amb els grups parlamentaris per tal de proposar un candidat a president.

Del tema de la delegació de facultats, que no sé què ha dit també d'en Mariano Rajoy, que no sé què té a veure en Mariano Rajoy per aquí..., jo l'únic que he dit és que una facultat del president és mantenir la unitat de direcció política i administrativa i coordinar les accions de les diferents conselleries. Vostès aquesta competència del president creuen que és delegable en el vicepresident o en els consellers. Nosaltres creim que mantenir la unitat de direcció política i administrativa i coordinar les accions de les diferents conselleries, ho pot fer un vicepresident, però és innat a la facultat del president poder mantenir la unitat de direcció política i coordinar; és una facultat innata i per tant no té sentit delegar una cosa i que ja el president pareixi que no hi pot intervenir. És que jo crec, o nosaltres creim que és una facultat innata al president i que no té sentit que aquesta competència sigui delegable.

Sí, ja acab, Sr. President, perquè la resta d'esmenes la veritat és que jo crec que a la meua primera intervenció han quedat bastant defensades i n'hi ha moltes que vostè em parla de la intervenció dels ens territorials en el procediment legislatiu, que ja està previst a l'article 45. Jo li dic que no queda clar, que pareix clarament que la llei diu que aquest ens bastarà la seva audiència mitjançant les seves organitzacions representatives. Nosaltres creim que no és així, que la voluntat i l'esperit d'aquest text és obviar aquesta participació i per tant creim que no sobra que s'accepti aquesta esmena i, en definitiva, totes les esmenes del nostre grup jo crec que l'únic que fan és millorar el text, que no s'han acceptat ja ha estat anunciat pel seu grup, però crec que almenys ha de deixar que nosaltres tenguem el dret de poder fer unes esmenes a un text que nosaltres, originàriament havia presentat aquest grup en aquest parlament i que almenys, encara que no guanyem les votacions, puguem defensar aquestes esmenes en aquest plenari.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Cabrer. Sr. Diéguez, para contraréplica...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, creo que el trabajo en la ponencia y en la comisión que ha dictaminado esta ley no es patrimonio de un grupo, sino que ha sido patrimonio colectivo de todos los grupos que han participado allí. Todos han puesto su esfuerzo y se ha puesto un esfuerzo muy importante para que esta ley saliera aprobada

por unanimidad, y en ese esfuerzo debo decir que desde un primer momento estuvo también el Partido Popular, si bien se descolgó en el último momento, en el último trámite, de la unanimidad que se había acordado en un principio que debía presidir los trabajos de la ponencia. Todos hemos trabajado en ello.

Sobre el tema de la defunción yo quisiera decirle que, que me justifique que poner la defunción del presidente como causa de cese es bueno porque lo ha copiado del texto de una ley de otra comunidad autónoma, pues vamos, si en otra comunidad autónoma hay un error, un segundo error, dos errores no hacen un acierto, es decir, multiplicar los errores no resuelve el problema. La defunción, como le he dicho, es una causa de extinción de la personalidad, no es una causa de cese, y a partir del momento que se extingue la personalidad pues se extinguen todas las cosas que le son inherentes o próximas.

Respecto al cargo de vicepresidente, a la cuestión de si el vicepresidente puede ser no electo, me dice que no es lo mismo en el consell, pero es que tampoco es lo mismo en el Estatuto de Autonomía por lo que respecta al cargo de presidente. Está previsto que el presidente sea diputado; entonces, si se da la circunstancia -y es lo que pretendemos nosotros apoyando el dictamen de la comisión- que en un momento determinado, por una circunstancia de vacancia, ocupa el cargo una persona que puede darse el caso que en el Gobierno no haya ningún otro cargo electo y que sea un cargo no electo, tiene que ser lo más breve posible y tiene que ser porque no hay otro remedio. Esto es lo que decimos nosotros, no que puede ser, como pretenden en el texto suyo, que pueda ser -digámoslo así- la primera opción un cargo no electo para ocupar la vicepresidencia y, en este caso, la presidencia en funciones del Govern. El problema fundamentalmente es de tiempo en permanencia.

Sra. Cabrer, yo no he nombrado..., bueno, no sé si lo he hecho al final o no, pero yo me he referido al ministro menos valorado del Gobierno y usted me ha dicho el nombre del Matas; no sé qué relación tendrá, supongo que tendrá alguna.

Por último solamente quería decirle que respecto a las funciones de coordinación que dice que no son delegables, que establece que no son delegables, pues nosotros creemos que esas funciones de coordinación son delegables, y por eso naturalmente no votaremos a favor de la enmienda que le hemos dicho.

Y lamentar por último simplemente que esta ley no haya venido aquí con la unanimidad, con el espíritu de unanimidad con el que todos trabajamos en ponencia y en comisión simplemente porque en el último momento, cuando ya estábamos todos de acuerdo en aprobar un texto de forma unánime, pues las voces de su caverna dijeron que no tenía que salir por unanimidad. Es que realmente es muy difícil llegar a acuerdos con ustedes; se dice que nosotros somos cinco partidos, cinco partidos y llegamos a acuerdos, pero con ustedes es muy difícil llegar a acuerdos porque ustedes funcionan ahora como el ejército de Pancho Villa pero sin Pancho Villa porque está en Madrid.

Gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez, pel seu torn de contrarèplica.

Passaríem a continuació a la votació de les esmenes defensades. Si cap grup no s'hi oposa faríem la votació conjunta de totes les esmenes defensades. Va bé?

Idò deman a les senyores i als senyors diputats que votin a favor de les esmenes presentades que es posin drets. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra, posin-se drets? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: Vots a favor, 23; vots en contra, 30. En conseqüència queden les esmenes rebutjades.

Els plantej ara la votació separada dels articles que han estat esmenats, que serien els articles 6, 7, 12, 20, 25, 33 i 47.

Senyores i senyors diputats que votin a favor d'aquests articles, posin-se drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: Vots a favor, 30; vots en contra, 23. En conseqüència queden aprovats aquests articles.

Votaríem a continuació els articles 11, 15 i 25.

Senyores i senyors diputats que votin a favor dels articles 11, 15 i 25, posin-se drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstinguin? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: Vots a favor, 30; en contra, cap; abstencions, 23. En conseqüència queden aprovats els articles 11, 15 i 25.

I a continuació procediríem a la votació conjunta de la resta del text articulat, al qual no s'han presentat esmenes o s'han transaccionat.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la resta de l'articulat, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

La resta de l'articulat s'aprova per unanimitat.

En aplicació de l'article 32.2 de l'Estatut d'Autonomia i el 130 del Reglament del Parlament, aquesta llei de desenvolupament bàsic de l'Estatut d'Autonomia exigeix el vot

favorable de la majoria absoluta de la Cambra en una votació final sobre el conjunt del text. Així, doncs, passam a fer aquesta votació final.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del conjunt de tot el text, posin-se drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstinguin? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: Vots a favor, 30; vots en contra, cap; abstencions, 23. En conseqüència queda aprovada la Llei del Govern de les Illes Balears una vegada complert el requisit d'haver obtingut majoria absoluta.

Es faculten els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei tenguí una redacció coherent.

II.1) Pregunta RGE núm. 579/01, del l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nombre d'alts càrrecs a la Conselleria d'Educació i Cultura.

Passam a continuació al següent punt de l'ordre del dia, que és el torn de preguntes. La primera és la 579, que formula l'Hble. Diputat Sr. Manuel Jaén Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nombre d'alts càrrecs a la Conselleria d'Educació i Cultura. El Sr. Jaén Palacios té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Conseller, en el último debate presupuestario pusimos de manifiesto la inflación de altos cargos en el departamento de Educación, y hoy le preguntamos cómo justifica esa situación que a nuestro juicio se define con una sola palabra: es un escándalo.

Muchas gracias.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Jaén. Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Jaén, el conseller d'Educació i Cultura no té la més mínima necessitat de justificar res respecte a aquest tema. El nombre d'alts càrrecs de la conselleria no és elevat, és el necessari, fins i tot inferior al necessari tenint en compte la magnitud de l'àmbit global que gestionam: 150.000 alumnes,

10.000 professors, 315 centres, amb tota la complexitat, a més a més, que té l'educació l'any 2001.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Diputado.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Discrepo con usted, Sr. Conseller, que no tenga que justificar nada. Usted está aquí en el Parlamento para requerimiento de la oposición y justificar lo que se le pregunte, mejor o peor, pero justificarlo.

Mire usted, Sr. Conseller, no entremos en números porque no le voy a dar los números de Andalucía, ni los números de Asturias, de Cantabria, de Murcia, de la Rioja, de Navarra, de Castilla-León, de Valencia, de Aragón, de Galicia y de Extremadura. En todas esas comunidades, excepto la de Andalucía, que tiene 10 altos cargos, usted tiene más que ellas, muchos más altos cargos, muchos más que Extremadura, muchos más que Galicia, que tiene 7 altos cargos y tiene competencias en educación como nosotros. Castilla-León 8, Navarra 4, la Rioja 5 y Murcia 7; Murcia tiene doble presupuesto que el nuestro.

Por tanto, Sr. Conseller, se ha dicho, yo creo que acertadamente, que con frecuencia las comparaciones son odiosas, y se dice por ejemplo que en el País Vasco, ahora que estamos próximos a elecciones, triplica los altos cargos de educación y de otros departamentos de los que tiene por ejemplo Galicia, y que Cataluña duplica los de Galicia, pero es que usted, Sr. Conseller, duplica, por ejemplo, en altos cargos a Navarra, duplica..., perdón, triplica a Navarra y a Cantabria, y duplica a Aragón y a Asturias. ¿Usted tiene más alumnos que Aragón?, ¿y más profesores que Aragón, para que haga esa multiplicación de altos cargos?

Lo siento, Sr. Conseller. Usted no ha justificado nada; ha puesto en evidencia una cosa, y es que los altos cargos en su departamento necesitan una reestructuración que usted no quiere hacer porque hay un pacto; ese pacto, ustedes, es el pacto que es y en consecuencia hay un reparto de direcciones generales. A nuestro juicio procede meter la tijera en los altos cargos, agrupar direcciones generales, cosa que usted o no quiere hacer o no puede hacer. Yo no sé cuál de las dos cosas es.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Jaén. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies. Evidentment no ho vull fer.

Segona cosa. Vostè ha fet una anàlisi comparativa respecte a altres comunitats autònomes; jo la faré respecte als diferents moments del Govern de les Illes Balears. L'any 96, vuit càrrecs, sempre descomptant esports, sí, Sr. Jaén, cinc alts càrrecs més tres assessors, això són vuit. L'any 97, quatre més tres, set, descomptant esports. Això una conselleria d'Educació i Cultura sense competències. Passem a l'any 98: nou alts càrrecs més tres assessors, dotze, sense comptar esports i sense comptar Secretaria de Renovació Tecnològica i Recerca. L'any 98, repetesc, dotze càrrecs. Primer any de transferències, govern del Partit Popular. L'any 99-2001, actual govern, nou alts càrrecs més un assessor, deu alts càrrecs, perquè els dos delegats territorials de Menorca i d'Eivissa-Formentera no són alts càrrecs, són caps de servei, però bé, suposant que els comptàs com a alts càrrecs serien dotze, que seria exactament la mateixa quantitat que tenia el govern del Partit Popular el primer any i mig que va rebre les transferències.

A vostè, Sr. Jaén, el que li passa, a més de voler embolicar la troça, és que deu necessitar justificar el que fa el PP a nivell d'Estat amb la seva majoria absoluta i que contenen els diaris: *"La mayoría absoluta del PP dispara el número de altos directivos en la Administración central"*, i tot seguit, l'entradeta, *"El Gobierno del PP ha aumentado espectacularmente la cifra de los altos directivos de la Administración central en su etapa de mayoría absoluta; han crecido a un ritmo de sesenta al mes en el año 2000, precisamente en una etapa de (...) de la Administración central -llegesc aviat perquè em basti el temps-cuyo número de funcionarios ha disminuido un 27% las transferencias de las autonomías"*.

Em comprometo a fer una investigació dels alts càrrecs que tenen les altres comunitats autònomes i n'estic ben segur que no em els donarà resultats. En qualsevol cas, el punt de partida d'aquesta conselleria va ser la conselleria anterior del Partit Popular, i la conselleria anterior del Partit Popular tenia dos alts càrrecs més que l'actual conselleria d'Educació i Cultura. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

II.2) Pregunta RGE núm. 759/01, del l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissions de servei al departament del conseller d'Educació i Cultura.

Passam a la pregunta número 2, la 759, que formula l'Hble. Diputat Sr. Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissions de servei al departament del conseller d'Educació i Cultura. El Sr. Jaén Palacios té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Doy la pregunta por formulada, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén Palacios. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té la paraula

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, tampoc en aquesta ocasió no necessita justificar res el conseller d'Educació i Cultura; més aviat voldria aprofitar l'ocasió per desemmascarar la intenció que hi ha darrere les reiterades preguntes del Sr. Jaén quan formula o quan parla del tema de les comissions de servei. Pretén crear la sospita que darrere les comissions de servei hi ha ensenyants que es graten la panxa i una actuació de favoritisme de part de la conselleria. Idò això, Sr. Jaén, vostè sap que és realment fals, i té documentació, tramesa per la conselleria, més que suficient per saber que és absolutament fals.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura. Sr. Jaén Palacios, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. *Supòs que allò de la panxa ho diu vostè, jo no he dit res de la panxa*; por tanto usted hace una interpretación, no sé bajo qué signos; habrá hecho alguna cosa antes de venir aquí, se ha reunido con alguien, sesión de espiritismo, algo, y le dado eso. Pues no, Sr. Conseller.

Mire usted, Sr. Conseller, la Rioja tiene 14.600 millones de capítulo 1 y gasta un 53% de su presupuesto en personal. Murcia, perdón, Cantabria gasta el 57% y usted gasta el 66% en capítulo 1. Eso significa 13 puntos más que la Rioja, porcentualmente, y significa 11 puntos más que Cantabria. Eso es un síntoma..., que luego vamos al capítulo 6 y pasa al revés, por tanto es un síntoma para pensar.

Todo lo que usted me ha contestado por escrito, que le dije ya en una ocasión que haga el favor de contestarme completamente a todo, porque hay personas en comisión de servicios que no aparecen en las listas, que no aparecen en las listas. Nunca he criticado, Sr. Conseller, que haya comisiones de servicio, porque son necesarias, existen, y le puse mi ejemplo personal en una intervención en el pleno. Lo que sí critico es que usted tenga ciento..., casi 200, 200, -con el último concurso que ha habido habrá comisiones de servicio de gente que todavía está allá y que ha vuelto a ningún sitio, que están por allá con los brazos cruzados, según me cuentan- como digo 200 personas que son personal docente, y le repito que sin función docente, de docencia directa, y eso nunca se ha dado ese caso, 200 personas casi, 200 personas en comisión de servicios allá en la conselleria en vez de estar en la escuela.

Eso es lo que yo le critico, Sr. Conseller, que usted no tiene medida ni en altos cargos ni tiene medida en cuestiones de personal, que a usted, por lo que sea, le ha dado por ahí, por esa línea, y por las circunstancias que yo no me aventuro a hacer ninguna conclusión porque no tengo la sabiduría esa que usted me acaba de demostrar con respecto a mis intenciones - yo a veces tengo que analizar mis intenciones para ver si son así o no son así- pues usted ya saca la conclusión. Yo no saco conclusión, lo único que le digo a usted es que nunca ha pasado eso; con ustedes está pasando. Esto significa un gasto público desmesurado a nuestro juicio, y ustedes responden de esa manera. ¿Quieren mantener comisiones de servicios?, pues manténganlas. Nosotros no las compartimos porque son desmesuradas.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén, el seu temps està esgotat. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. És evident que les meves explicacions seran inútils perquè el Sr. Jaén no les vol entendre.

Una immensa part d'aquestes comissions de serveis es varen donar a partir d'una convocatòria feta dia 17 de maig i són per les motivacions següents, -això seria un gran bloc de comissions de serveis: per malaltia pròpia, per malaltia greu d'un familiar de primer grau, per comissions de serveis a centres situats en una illa diferent a la del centre on el funcionari docent té la destinació definitiva, per comissions de serveis a centres de la mateixa illa, hi ha a algú que li toca Capdepera i viu a Palma i, si es pot arreglar a través d'una comissió de serveis d'arregla, per cobrir dues places de responsable d'orientació i informació a les oficines d'escolarització de Palma, per cobrir places vacants del cos de mestres de les especialitats de pedagogia terapèutica, (...) i llenguatge als centres públics de les Illes Balears, per exercir càrrecs directius...

Això són les comissions de serveis, i aquestes comissions de serveis impliquen el canvi d'un centre per l'altre, res d'aquesta història seva de gent que no té res a fer fora dels centres docents. Ja li vaig explicar l'altre dia que en el servei de nòmines 8.500 nòmines són gestionades per quatre persones.

Després hi ha un altre segon paquet de comissions de servei, el qual el Sr. Jaén sistemàticament voldria fumigar i eliminar, que són els que estan a centres de professors, els que estan als centres d'autoaprenentatge, una sèrie que estan inspecció... Vostè, Sr. Jaén, vol millorar l'educació suprimint tots aquests serveis? Digui sí o no d'una vegada, és a dir, hem de suprimir els centres de professors? Si vostè proposa que hem de suprimir els centres de professors serà coherent amb suprimir les 40 places de comissions de serveis de centres de professors. Si no, fum, fum, fum, ganes d'embolicar la troca i de

crear sospites que evidentment qualsevol docent mínimament informat de com funciona l'educació no les creu.

Li vaig dir un dia...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, el seu temps està esgotat.

II.3) Pregunta RGE núm. 968/01, del l'Hble. Sr. Diputat Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per evitar la propagació de la febre aftosa.

La tercera pregunta és la 968, i està ajornada en temps i forma pel Govern.

II.4) Pregunta RGE núm. 760/01, del l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de la Llei general turística.

La quarta pregunta, 760, la formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, i és relativa a modificació de la Llei general turística. El Sr. Flaquer té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, un dels anuncis que ha estat fent el Govern d'aquestes illes des d'aquesta legislatura és la modificació de la Llei general turística, un punt que a més formava part del pacte entre els distints partits que formen part d'aquest govern, i la veritat és que a dia d'avui, quasi a la meitat de la legislatura, no tenim notícia concreta de quina és la situació d'aquesta modificació.

Sí que hem tengut notificacions puntuals de fets puntuals, com és la reforma dels habitatges turístics de vacances, que dormen aquí dins el Parlament i estan completament embossats i sense cap tipus de solució fins al dia d'avui. De manera que la pregunta és conèixer a dia d'avui com està la situació en relació a la modificació d'aquesta llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Sr. President, senyor diputat, jo no sé què li he de contestar, en aquesta pregunta, perquè jo supòs que aquesta llei, quan sigui projecte de llei per part del Govern arribarà a aquesta cambra i llavors sabrem exactament com està. Mentrestant l'únic que li he de dir és que jo crec que està bé.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats; jo crec, Sr. Conseller, que el mínim que es pot demanar a un membre del Govern quan respon la pregunta d'un diputat i, a més, crec que formulada amb el millor to possible, és explicar en quin moment està la modificació d'una llei tan important. Vostè segurament deu haver tengut ja l'oportunitat de parlar amb el sector, esper, vostè deu haver tengut ja l'oportunitat de fer les consultes oportunes i necessàries i poder-nos explicar avui si això està ja en fase d'un avantprojecte, en una fase avançada, en una fase endarrerida, que creim que és allà on és perquè no tenim notícies immediates d'una presentació del projecte, i això és el que nosaltres volíem.

Vostès varen entrar al Govern parlant de la imperiosa necessitat de modificar aquesta llei, sobretot en aspectes molt puntuals com és el dels habitatges turístics de vacances, i vostè a dia d'avui, quasi dos anys després, pareix que aquesta urgència que tenia el primer dia en què va seure a la cadira de conseller li ha fuit o no té en aquests moments cap projecte ni cap idea clara de què s'ha de fer en relació a la modificació d'aquesta llei.

Vostè no pot venir aquí i senzillament contestar el que ha contestat. Vostè hauria d'intentar, insistesc, des del millor to possible, informar l'oposició sobre un projecte com aquesta, una modificació tan important explicar-nos en quina situació es troba i en quina fase actual està.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. No es preocupi, Sr. Flaquer: quan hi hagi un projecte de llei per part del Govern l'enviarem al Parlament.

Vostès m'ha preguntat ja altres vegades i jo no entenc aquesta insistència en la pregunta. Per tant, està en el tràmit que ha tenir qualsevol llei, que és discutir-la amb la gent que hi estigui interessada. Tampoc no sé de què s'estranya vostè, quan la darrera modificació que varen fer vostès d'una llei, la varen fer em pareix 15 dies abans que acabàs la legislatura, i pel que va sortir després a la premsa no havien fent molts de tràmits de consulta anteriorment.

Jo esper que..., la llei la fa el Govern i per tant cadascú ha prendre les decisions que creu, però esper que quan aquí arribi el projecte de llei per part del Govern sigui el projecte de llei que necessita aquest país per tenir un turisme de futur, i que sigui

una llei moderna, una llei simplificadora, una llei on la iniciativa de l'empresa es reconegui, una llei en què els problemes que tenim de creixement sense consum de territori es contemplin, una llei on es contempli la qualitat com un instrument de competitivitat de l'empresa, una llei, en definitiva, moderna. Això és el que pretenem fer. Quan tenguem el projecte de llei no es preocupi que l'enviarem a aquesta cambra, com és lògic, perquè s'haurà d'aprovar a través d'aquesta cambra, i esperem aquell dia -des d'aquesta sinceritat que vostè em diu i aquesta bona voluntat- comptar amb els seus vots.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

II.5) Pregunta RGE núm. 969/01, del l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvi en la realització dels estudis de despesa turística.

Passam a la cinquena pregunta, 969, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvi en la realització dels estudis de despesa turística. El Sr. Flaquer té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, durant més de 15 anys, el Departament d'Economia i Empresa de la Universitat ha fet una enquesta de despesa turística que entenem que ha estat satisfactòria i útil per al sector en el seu conjunt.

Ens hem assabentat a través dels mitjans de comunicació que aquesta enquesta ha estat adjudicada a través d'un concurs públic pel doble del que representava el seu cost fins ara a una empresa, creim que de Madrid, i voldríem saber quins han estat els criteris que han justificat el fet de treure a concurs aquesta enquesta, llevar a la Universitat una feina que nosaltres entenem que era bastant útil i, sobretot, duplicar el cost d'una enquesta que al nostre punt de vista es feia d'una manera satisfactòria.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller de Turisme, quan pugui arreglar el micròfon..., o agafar-ne un altre, tindrà la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Sí, efectivament, es va treure a concurs públic l'estudi que es coneixia com a de despesa turística. És un estudi que nosaltres enteníem que tècnicament era millorable, i que per tant tots els serveis tècnics, no només de la meva conselleria, sinó de les altres conselleries, varen aconsellar que s'havien d'introduir alguns elements nous, sense entrar a valorar la funció que havia estat complint durant 17 anys l'estudi que es feia. Vàrem treure el concurs públic, que és una fórmula que jo crec que és absolutament adequada, perquè no només no exclou ningú, sinó que dona una lliure competència entre totes les empreses que es puguin presentar, i el concurs públic el va treure una altra empresa que no era la Universitat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Naturalment nosaltres demanarem la documentació d'aquest concurs, estudiarem les prescripcions per veure efectivament en què millora la situació anterior, però en qualsevol cas sempre podem fer dos comentaris avui aquí. El primer és el del sobrecost; per les nostres notícies aquesta enquesta tenia un cost de un poc més de 7 milions de pessetes anuals. Pareix que s'ha passat a 16 milions de pessetes. Entenem que aquesta duplicació del cost ha d'estar molt justificada per aquestes noves prescripcions, que insistesc estudiarem amb tota la profunditat i el rigor que mereix aquesta circumstància. Però després hi ha un altre punt, Sr. Conseller, que sí m'agradaria reflexionar, que és el fet que tenim una institució pròpia, local, com es la Universitat de les Illes Balears, un departament d'Economia i Empresa, que jo crec que fa fet, fa, i esperem que continuï fent bastant de feina en matèria d'estudi i d'investigació en matèria de turisme. Entenem que aquesta era una eina consolidada, una eina que havia servit bastant al sector, i entenem que el Departament d'Economia i Empresa de la Universitat de les Illes Balears podia continuar fent perfectament aquesta feina, sense necessitat d'haver de recórrer a empreses d'altre lloc, concretament, per les notícies que tenim, a una empresa de Madrid, sobretot quan es fan altres coses i altres convenis sense concurs, i directament també assignats a la Universitat o a altres institucions.

De manera que no entenem, insistim, aquest fet, sobretot perquè estam parlant d'una cosa nostra, com és la Universitat, un departament que s'ha nodrit i ha vingut fent feina també amb molta gent que ha estat fent tesis doctorals sobre turisme, que ha estat creant jo crec que tota una sèrie de documentació i d'investigació aplicada bastant interessant, i que entenem que llevar-li eines -per que no dir ho?- també de finançació com aquesta, no és el més positiu ni el més beneficiós. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer, el seu temps està esgotat. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula per tancar.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo crec que llevar eines de finançació a la Universitat per part d'aquest govern no és precisament el que ha fet. Aquest govern precisament només arribà va intentar restaurar un cert equilibri, o complir unes necessitats que tenia la Universitat des del punt de vista de finançament, cosa que no es feia fins ara.

Segona, a mi no m'agradaria entrar a la discussió per què tècnicament s'ha fet, Jo li dic que hi ha una justificació tècnica, jo li puc dir que els informes tècnics que tenim nosaltres d'aquest estudi, que jo reconec que ha tengut un paper important i el continua tenint, a nosaltres, una vegada analitzat, ens deien que hi havia un incompliment en els nou punts del Conveni de Ginebra del 82 sobre estadístiques. Entenem que si aquest estudi estava ben fet, i la institució que ho feia era una institució que a més tenia l'experiència de 17 anys, tenia un avantatge molt més gros que qualsevol altra a l'hora de poder guanyar aquest concurs. No va ser així, tenen a la seva disposició tant els criteris tècnics com la resolució de la mesa de contractació, i vostè mateix veurà que la mesa de contractació va actuar de la manera més adequada a l'hora de resoldre aquest concurs.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

II.6) Pregunta RGE núm. 966/01, del l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pràctica de l'esport de la caça a les finques del Govern de les Illes Balears.

Passam a la sisena pregunta, que és la 966, que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pràctica de l'esport de la caça a les finques del Govern de les Illes Balears. El Sr. Oliver té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. El Partit Popular, senyores i senyors diputats, feim aquesta pregunta perquè ens hem assabentat pels mitjans de comunicació que la Conselleria de Medi Ambient pareix ser que ha decidit que es pugui caçar a les finques que són propietat del Govern balear. I clar, nosaltres no entenem aquesta decisió de la Conselleria, com per una altra part el Consell Insular de Mallorca ha destinat 5 milions de pessetes a llogar finques per destinar-les precisament a tot el contrari, a vedats socials. Nosaltres no entenem aquest posicionament del Govern, que és el que realment té les competències en matèries de caça, que prohibeix caçar a les seves finques, i per una altra part hi ha una altra institució, que no té les competències en caça, que destina doblers a llogar finques per poder-les destinar a vedats socials. Aquesta és,

idò, la nostra pregunta, a veure si és cert, i per quin motiu, la Conselleria de Medi Ambient ha pres aquesta decisió. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Efectivament el Govern ha iniciat la qualificació de les finques de propietat del Govern de les Illes Balears com a refugis de caça, amb l'objectiu d'afavorir la cria i el foment de totes les espècies de fauna, tant cinegètica com no cinegètica en aquests espais. Evidentment consideram que això és un element positiu, no només per a les finques públiques, sinó també per a les finques del costat.

Per altra banda també hi ha un motiu important per haver pres aquesta decisió, i és que les finques del Govern estan obertes a l'accés dels excursionistes i tot tipus d'usuaris, en moltes d'elles, com vostè molt bé coneix, hi ha àrees recreatives que concentren nombroses persones els caps de setmana, i a més hi ha usos escolars i educatius, i multitud de visites. La caça precisament amb armes de foc suposaria un conflicte d'interessos, i fins i tot un problema de seguretat. Per tant, hem considerat que un espai natural obert al públic ha de ser totalment segur, i no pot mantenir dues activitats incompatibles, la de caça amb arma de foc i la de visita.

I finalment convé constar que la pràctica de la caça en finques públiques suposaria una certa competència deslleial amb els propietaris privats que arrenden els seus terrenys per a aquesta pràctica. Si la caça pot generar una certa renda al món rural, aquesta renda ha d'anar en benefici dels propietaris rurals i dels pagesos. Per tant, la Conselleria de Medi Ambient ha adoptat aquesta decisió per motius de conservació de fauna i seguretat i tranquil·litat dels visitants. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. Oliver, té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Ja ens pareix bé, Sra. Consellera, que vostè defensi la iniciativa privada i defensi els propietaris perquè puguin treure un rendiment a les seves finques. Però evidentment aquí es veu una contradicció total a dins el pacte de govern, dins aquest pacte d'esquerres, dins el pacte de progrés, a on a una institució com el Govern balear, i els mateixos membres que donen suport al Govern a dins el Consell Insular en duen unes altres. Ens va bé que hi hagi uns refugis de caça, perquè és necessari per protegir aquesta; però no entenem aquesta diversitat de polítiques que s'està duent a Mallorca, que s'està duent a aquesta comunitat autònoma. Sra.

Consellera, exigeixi, les competències són seves, i a vostè el que li correspon és dur les regnes en matèria de caça. Faci el que li toca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo li he de dir és que en tot cas ha d'adreçar aquesta pregunta al Consell Insular de Mallorca. Jo li he de contestar que com a Consellera de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears aquests són els motius pels quals hem pres aquesta decisió. Les competències de caça són del Govern, però evidentment els consells insulars poder dur endavant polítiques que considerin oportunes. Per tant, faci a qui toca aquesta pregunta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

II.7) Pregunta RGE núm. 970/01, del l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retards en el tren de Palma a sa Pobla.

Passam a la pregunta número 7, 970, que formula l'Hble. Diputat Sr. José María González Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retards en el tren Palma-sa Pobla.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller de Obras Públicas, yo quería preguntarle exactamente qué es lo que viene pasando, porque nos llegan informaciones de que en estos dos últimos meses, prácticamente a partir de la puesta en servicio de la nueva línea de Inca a sa Pobla, hay una gran cantidad de retrasos y algunos otros problemas en el funcionamiento de estas líneas. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament qualche retard hi ha. De totes maneres fonamentalment és degut, com vostè sap molt bé, que s'ha hagut de refer la línia ascendent de Palma a Inca, la qual cosa ha motivat que a vegades, per un tema de coordinació entre trens, a l'hora del pas fa que hi hagi determinats retards. No podem dir que siguin nombrosos, però quan aquesta obra estigui acabada es normalitzarà el servei.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. González Ortea, té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Yo le hago la pregunta porque no sé las razones. Usted me contesta diciendo que como sé muy bien hay retrasos fundamentalmente en la línea ascendente. No tengo la menor idea, por eso se lo pregunto. Lo que tengo son informes efectivamente de que hay retrasos con bastante frecuencia, casi todos los días, y que hay por eso una cierta incomodidad por las personas que usan el tren. Créame que no sé qué razones son, se me dan más bien razones de problemas de personal, escasez de personal, que ha obligado incluso a poner conductores a hacer enormes cantidades de horas extraordinarias, que se cubren con personal incluso no titulado, etcétera. De cosas así se habla. Yo no sé si efectivamente corresponde a temas de personal o si, por lo que usted me dice, es por otra razón, pero la verdad es que la razón la ignoro. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La línia ascendent vostè sap que fa uns anys es va fer una obra, però no es varen fer totes les travesses, llavors va crear problemes de vibracions, i per tant s'ha hagut de refer tota aquesta línia. Açò ha estat una obra que s'ha estat desenvolupant aquests mesos, i açò ha provocat que a vegades obligava a sols l'utilització d'una de les dues línies que hi ha, una que puja i una que baixa, i per tant açò ha provocat. Però de totes maneres, el que sí li vull dir és que les dades que jo tenc és que al gener hi va haver un 89% d'arribades puntuals, i de fet només un 5% va ser amb retards superiors als 10 minuts; i al mes de febrer un 91% va ser puntual, i ja un 5% va ser amb retards entre 5 i 10 minuts. Per tant, tampoc no podem parlar de retards habituals. Les xifres canten, tenim al gener un 89, al febrer un 91%, i jo esper que açò s'arregli en aquests pròxims dies.

Quant a personal, efectivament la plantilla és curta, s'està negociant el conveni, i una de les clàusules que hi ha al conveni antic és que per l'ampliació de plantilla la plantilla actual també ha de donar el vistiplau. Però, bé, açò s'està negociant i jo esper que tots aquests temes en properes dates estiguin solucionats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques.

II.8) Pregunta RGE núm. 758/01, del l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a placa de l'estació depuradora d'Eivissa.

La vuitena pregunta decau per absència per malaltia del diputat formulant, que és el Sr. Joan Marí i Tur.

II.9) Pregunta RGE núm. 967/01, del l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions als abocaments de les pedreres del camí de Can Duran a ses Cadenes.

La pregunta número 9 és la 967, que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions als abocaments de les pedreres del camí de Can Duran, a ses Cadenes. El Sr. Oliver té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta que formulam va dirigida al Molt Hble. President del Govern. Veient que no és aquí, a la Sala, i que per tant no em podrà contestar, una vegada més, Sr. President, la retir.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, doncs pregunta retirada.

II.10) Pregunta RGE núm. 975/01, del l'Hble. Sra. Diputada Maria Lluïsa Dubon i Pretus, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accessos a l'hospital de Son Llätzer.

Passam a la pregunta número 10, 975, que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Lluïsa Dubon i Pretus, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accessos a l'hospital de Son Llätzer. La Sra. Dubon té la paraula.

LA SRA. DUBON I PRETUS:

Gràcies, Sr. President. Volíem saber el plantejament que té la Conselleria d'Obres Públiques, coneixent el problema que genera un nou hospital a Palma, genera tot un problema de trànsit que implica diferents administracions, perquè la solució que s'ha cercat és donar accés a través d'una carretera que és municipal, i per tant açò generarà una sèrie de despeses importants, i per tant s'ha d'actuar d'una manera coordinada entre les administracions. Volem demanar al conseller que ens expliqui quin és el plantejament que fa la Conselleria per resoldre aquestes qüestions de finançament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Dubon. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament el tema de l'accés a Son Llätzer és un tema de responsabilitat municipal, però que ens afecta a tots en la mesura que és un servei públic, i en aquest moment s'està executant una obra del conveni, que és el desdoblament de Palma a Son Ferriol, i l'Ajuntament es va posar en contacte amb nosaltres, hem tingut distints contactes perquè el cost d'aquest enllaç són uns 300 milions segons el projecte de l'Ajuntament, i a més la Conselleria tenia dificultats per fer front a aquesta inversió. Per tant, a una reunió que vàrem fer del conveni de Madrid, vàrem sol·licitar a veure si podíem incloure aquesta obra com a complementària de la que s'està fent. En aquell moment la resposta va ser negativa per part del director general, dient que açò eren obres municipals, i per tant a ells no els interessava. Després (...) contactes, jo per escrit ho he sol·licitat, i esperem que per part del Ministeri hi pugui haver reconsiderar aquest tema i es pugui incloure aquesta obra com a complementària de la ja iniciada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques. Sra. Dubon?, no vol intervenir. Moltes gràcies.

II.11) Pregunta RGE núm. 977/01, del l'Hble. Sr. Diputat Josep Marí i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència de les competències en matèria de Justícia.

La pregunta número 11 està ajornada amb temps i forma pel govern.

II.12) Pregunta RGE núm. 976/01, del l'Hble. Sra. Diputada Sofia Hernanz i Costa, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència de sanitat.

La número 12 és la 976, que formula l'Hble. Diputada Sra. Sofia Hernanz Costa, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferències de sanitat. La Sra. Hernanz té la paraula.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias, Sr. Presidente. En este momento, en el que se inician las conversaciones para la creación de las comisiones mixtas para estudiar el traspaso en materia de competencias sanitarias, unas competencias tan importantes, pero también tan importante que sean bien transferidas y bien dotadas económicamente, queríamos saber cuáles eran las previsiones que tiene la Hble. Consellera de Sanidad y Consumo sobre las citadas transferencias. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Hernanz. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Hernanz, responnent a la seva pregunta, li he de dir i manifestar que sempre aquest Govern que represent ha tengut com a primordial l'interès per aquestes transferències sanitàries, i això ha estat des del primer dia que vàrem assolir el Govern al juliol del 99. La negociació ha de ser eficaç, suficient i justa, i a través de les quals es permeti adaptar i atendre la realitat de totes les nostres illes en particular. Per tot això estam absolutament preparats per iniciar aquestes negociacions. Informar-li, Sra. Diputada, que avui precisament a Madrid es du a terme la primera reunió de la ponència tècnica que permetrà tenir coneixement sobre els criteris pels quals el Ministeri de Sanitat i Consum pensa establir com a base d'aquesta negociació. A partir d'aquí, Sra. Hernanz, el Govern sabrà i podrà negociar les esmentades transferències. Dir-li que volem un sistema sanitari amb un finançament suficient per donar un bon servei, sigui atenció primària, sigui atenció especialitzada, i també la sociosanitària; que tenguí en compte tots els dèficits històrics que tots ja coneixem, i que també que sigui realista amb el problema de la insularitat que patim en aquestes illes. Li puc assegurar, Sra. Herranz, que no acceptarem unes transferències mal dotades. Aquesta oportunitat que ara se'ns presenta és una oportunitat que mereix l'esforç de tots que en aquest moment tenim responsabilitat en aquests temes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sra. Hernanz, no vol intervenir.

II.13) Pregunta RGE núm. 971/01, del l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retard a les obres de la carretera del port d'Andratx a s'Arracó.

Passam a la pregunta número 13, 971 de Registre, que formula l'Hble. Diputat Sr. José María González Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retard a les obres de la carretera del Port d'Andratx a s'Arracó. El Sr. González Ortea té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, efectivamente la pregunta en este caso también es de un retraso, que viene apareciendo sistemáticamente en los medios de comunicación, y que según nuestras noticias causa una cierta desazón y malestar en la zona de Andratx. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament és una obra que ha sofert un retard. Li puc dir que es va signar el contracte del projecte modificat el 28 de novembre del 2000, l'acta de comprovació del replanteig del projecte esmenat és de 30 de novembre del 2000, i la data de terminació del contracte és del 30 de gener del 2001, i em ve una sol·licitud de pròrroga per part del contractista fins al 30 d'abril. És deguda a una afectació de serveis, i també que la data més apropiada per fer la capa de rodadura és ja dins aquestes dates que ens aproximam.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques. Sr. González Ortea, no vol intervenir.

II.14) Pregunta RGE núm. 762/01, del l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions per a la conservació del patrimoni històric i artístic d'Eivissa i Formentera.

Doncs la pregunta número 14 i darrera d'avui, que és la 762, també està decaiguda per absència per malaltia del diputat Sr. Joan Marí i Tur.

III.1) Interpel·lació RGE núm. 208/01, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de l'Administració per a una atenció eficaç als ciutadans.

En conseqüència, passam al següent punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació 208, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de l'administració per a una atenció eficaç als ciutadans. En nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jaén Palacios, anirà a l'escó a recollir la documentació pertinent per fer la intervenció, i li començarem a comptar el temps a partir que iniciï la seva intervenció.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, disculpas, Sr. Presidente. Sr. Conseller, le interponemos hoy con un tono constructivo. Yo quería anunciarlo a la entrada de este salón de plenos, y creo que el asunto es de interés, porque es una de las cuestiones en las cuales todos los grupos del Parlamento, no de éste, de cualquier parlamento, debieran estar de acuerdo. Debieran estar de acuerdo que una administración pública debe cumplir, debe satisfacer una serie de objetivos, que todos son compartidos, desde aquellos grandes que diseña la Constitución, hasta otros no tan generales, pero que sirven para mejorarla.

Por tanto, yo le adelanto dos cosas. La primera, que no solamente el tono de mi intervención, sino también el contenido de la misma van en esa línea no de denuncia, sino de aportación posible de reflexión para que la administración pública pueda mejorar, y en segundo lugar le adelanto que si no hay otra novedad el pensamiento de nuestro grupo es presentar una moción subsiguiente que recoja al menos una cuestión, y es la de la elaboración, en un plazo que considere oportuno el Gobierno, de un libro blanco de la administración.

Dicho esto, yo creo que la administración, como bien señala la Constitución, ha de servir con objetividad los intereses generales. Y se indica allí mismo también con una serie de principios, los principios de eficacia, de jerarquía, los principios de descentralización, de desconcentración y de coordinación. El resultado de ese desiderátum constitucional sería una administración eficiente, una administración interrelacionada, efectivamente descentralizada y desconcentrada, y sobre todo responsable, es decir que actúa poniendo los medios suficientes o los medios adecuados para conseguir los fines que se le indican a la administración.

Pero hoy en día la administración tiene que dar respuesta a las demandas que le plantea una sociedad moderna, y esa sociedad moderna es compleja, es una sociedad en la que los cambios se producen, como en toda sociedad, de antaño, pero se producen con una rapidez inusual para tiempos pasados, y justamente por ese ritmo vertiginoso de los cambios, por ese dinamismo el contexto de la sociedad, allá donde las relaciones de las personas y de la administración se desenvuelven, es mucho más complejo. Y es vital, como es vital para cualquier organismo, ya sea organismo vivo o una administración, que es un organismo de otra naturaleza, pero también en definitiva un sistema, un conjunto de partes interconexas, es vital, repito, que haga frente a esos desafíos, porque si no hay adaptación, pues entonces se cae en la obsolescencia o se cae en organismos, en servicios que no cumplen la función, que no sirven para lo cual fueron creados.

Entonces para ese proceso rápido de adaptación hay dos procesos complementarios que están muy bien estudiados por la psicología funcional, que se llaman asimilación y acomodación, y como resultado de eso sale el proceso de adaptación. Pero de adaptación permanente, y también de adaptación con un ritmo determinado, porque no hay nadie que soporte unos ritmos vertiginosos según qué ritmos de adaptación, porque las resistencias en todos los organismos también son resistencias muy fuertes, y porque siempre hay resistencias a los cambios. Por eso nosotros pensamos que la administración, y es un tema de manual, se ha de concebir en su manera dinámica, la administración nunca es la misma, a pesar de ser la misma, permanece siendo administración, pero va cambiando con el tiempo, y por eso (...) de apertura podrá incorporar sin resistencias, o al menos con las resistencias mínimas posibles, los avances que la sociedad lleva.

Desgraciadamente hay una concepción tradicional de la administración, que es una concepción más bien negativa, ésa es la verdad, a cualquiera que se le hable de la administración, pues hay muchos dichos, muchas expresiones populares que recogen eso, desde aquella célebre expresión de Larra, de “vuelva usted mañana”, de las cesantías, que se ha hecho también mucha cuestión negativa, y de otras cuestiones que no vienen al caso exponer, la verdad es que la administración se viene concibiendo con una forma negativa, de una eficacia no suficiente, a veces nula, y por tanto esa es la opinión que el ciudadano tiene de la administración.

¿Qué debe hacer la administración para ser eficaz? Bueno, ésa es una pregunta que tiene muchas respuestas, pero sin duda unas más importantes que otras, pero una es necesaria, una no puede faltar, y estaremos todos de acuerdo: la administración necesita, como cualquier otro sistema que funciona, una evaluación, llámesele a eso ahora de otra manera, se llama control de calidad; llámesele en tiempos pasados inspección de servicios; llámese como se llame, pero cualquier actividad humana está sujeta, desde la producción de tornillos, mirar el calibre de los tornillos, a ver qué errores tienen los tornillos en la producción, hasta la administración, que no opera con tornillos sino con personas, por tanto no es lo mismo la medición, pero sí que tiene que haber una evaluación de los sistemas, tiene que haber una valoración de su eficacia.

¿Qué es lo que espera nuestra sociedad y qué es lo que desea? La idea de eficacia nos remite siempre a la idea de programas, nos remite a la idea de fines, de tareas, de objetivos, y eso se recoge de alguna manera en los presupuestos, yo creo que a mi juicio lo he denunciado en más de una comparecencia, de unos presupuestos poco acertados en forma de objetivos, que tiene que profundizarse y hacerse mejor, porque si los objetivos no se formulan bien en un presupuesto por programas, y no se le asignan los medios que le corresponden porque hay programas con intercambios de medios, pues entonces no se puede evaluar bien. Para evaluar una cosa, y llevo la connotación negativa de la evaluación, no de sanción de una evaluación, sino una visión del proceso y del producto para poder hacer un *feed back* de nueva programación y mejorar las cosas. Pues, como digo, esa idea, yo creo que todos los ciudadanos la esperan y la desean.

Y le pregunto, Sr. Conseller ¿Dispone el Gobierno de una evaluación de los servicios, siquiera sea somera, o al menos de algunos servicios? ¿Hay establecidos unos indicadores para la evaluación?, es decir, ¿hay una inspección de servicios o hay algo similar, que nos diga que un programa se han alcanzado los objetivos en un límite determinado, vamos a mejorar para el año que viene esto, quitar lo otro, porque no ha ido bien? Porque, claro, no es fácil, porque no estamos valorando magnitudes tangibles; y no es tan fácil valorar, pero sí que hay indicadores en todos los servicios, hasta en educación hay indicadores para ver si el sistema funciona, y qué es lo que hay que corregir. Yo le pregunto si hay alguna intención en ese tema, porque es la prospectiva en este campo de la calidad en los servicios va por esa línea, de tener indicadores para poder evaluar.

Una administración en aras de los fines que tiene encomendados debe aprovechar todas sus potencialidades, y por supuesto incorporar lo que hoy ya todo el mundo está incorporando de los nuevos sistemas de información y comunicación, lo que llamamos las nuevas tecnologías de la información y de la comunicación. Hay una sociedad de la comunicación. ¿Qué ha hecho el Gobierno a este respecto, Sr. Conseller? Ya sé que ha hecho algo ¿Y qué piensa hacer? Y con esto, decirle que hoy más que nunca la administración debe responder a su significado etimológico, de *administrare*, de “servir a”, pero de “servir a” bien, es decir, de servir al ciudadano, que ya no es un ciudadano solo, sino que también es un cliente, es un protagonista y es una persona que demanda y que exige participación, y que por supuesto exige que los recursos financieros que destina la administración sean empleados de la manera más eficiente posible.

Y ésta es la nueva concepción, de ciudadano cliente de la administración, la administración tiene que “fidelizar” a esos clientes para que se encuentren satisfechos, y por tanto tenemos que hablar de gestión de calidad en los servicios públicos, un término que empezó ya en los años 56, con las normas ISO, que nos anuncian a veces que tal empresa a través de Aenor ha conseguido la norma ISO, pero que todas esas normas de calidad se han llevado, como digo, hasta la educación, porque la excelencia debe ser perseguida por todos los servicios públicos, como lo persigue cualquier administración. Oír hablar de calidad no es nada extraño en turismo; oír hablar de calidad no es ya extraño en educación, donde hay un modelo europeo de gestión de calidad. Eso no es extraño, era algo extraño hace tiempo, hoy en día ya no lo es.

Portanto, lo que la OCDE en el año 84 ya se hacía eco, pues en España en educación por ejemplo se implantó en el año 97. Y la calidad es la meta de los servicios públicos, y los ciudadanos son unos clientes, como digo, cada vez más exigentes, porque quieren una administración eficaz.

Sr. Conseller: ¿es nuestra administración eficaz, son nuestros funcionarios eficaces? ¿Puede mejorarse esa eficacia de nuestra administración? Para saber eso, sólo hay una respuesta, que es una elaboración de lo que sería un diagnóstico de la situación, a través de un libro blanco, con un tiempo prudencial, como digno, que el Gobierno debiera hacer para, acto seguido, hacer planes de mejora.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jaén Palacios, vagi acabant.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Acabo, Sr. Presidente. De forma sensata, no queriendo mejorarlo todo al mismo tiempo, porque eso es imposible, pero sí planes de mejora en áreas concretas que permitan, como digo, ser mucho más eficaces. Para eso, efectivamente, hay muchas cuestiones que tendremos que hablar, y que salto, porque el presidente ya me ha llamado para que termine, y lo hago con mucho gusto. Hay precedentes de la Administración del Estado, de un libro de esta naturaleza, pero hay una cosa,

como digo, que no podemos olvidar. Se habla mucho del capital humano, es una expresión de Servant (...) allá por los años noventa, un plan de esta naturaleza en modo alguno puede prescindir de quien tiene que hacer el plan, quien tiene que llevarlo a término, que son los funcionarios, que son las personas que trabajan en la administración.

Portanto, yo, Sr. Conseller, le agradecería que nos explicase qué ha hecho el Gobierno, qué medios ha dedicado para mejorar la administración y hacerlo de forma continuada, qué perspectivas tiene, y le anuncio, como digo, que nuestra intención es presentar una iniciativa parlamentaria, subsiguiente a esta interpelación, para instar al Gobierno en la forma que crea más conveniente, a hacer ese diagnóstico en un libro blanco que recoja cuáles son los puntos fuertes de esta administración, cuáles son los puntos débiles y qué es lo que debe mejorarse.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén Palacios. El Sr. Conseller d'Interior, en representació del Govern, té la paraula per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, agrair la intervenció i el to amb què l'ha realitzada, al portaveu del Grup Popular, i també algunes de les aportacions que ha fet que, d'alguna forma el que miraré de fer és explicar una mica què és el que fa el Govern, i després, si de les qüestions que m'ha plantejat, n'hi ha alguna per contestar, aprofitaria el torn de rèplica.

Per començar, voldria fer referència a l'estat actual de la nostra administració pública, una administració que sembla envellida amb uns procediments que no s'ajusten a les demandes de la nostra societat i que donen una imatge d'ineficàcia per l'excessiva burocratització a què es veuen sotmeses totes les gestions. No creguin que don la culpa als anteriors gestors del Govern de les Illes Balears, senzillament faig una menció als efectes del pas del temps a l'administració. Probablement ha estat als últims anys quan les administracions, les empreses privades, tothom ha començat a posar plans de qualitat en els serveis que pretén donar cap al que vostè ha anomenat i s'anomena l'estratègia del client.

A més d'això, una de les mancances de l'administració és la inexistència d'una vertadera participació dels ciutadans, una vertadera democràcia participativa en les institucions, veiem una manca d'interacció entre el poder i els ciutadans, que l'administració és excessivament burocratitzada i que els ciutadans esdevenen administrats sense poder fer sentir la veu. Per tant, hem de ser capaços d'adequar els mecanismes necessaris per garantir una plena democràcia participació en les institucions, en ple segle XXI tenim els instruments, les noves tecnologies de la informació, si en feim un bon ús,

aconsegurem implantar el que alguns anomenen la democràcia digital, mitjançant una administració virtual.

Quan parl d'administració virtual, no vull dir deshumanitzada, ben al contrari, faig menció a una administració informatitzada, com a fórmula per acostar l'administració al ciutadà i utilitzar les autopistes de la informació per mantenir les relacions interadministratives. No es tracta tan sols d'evitar un tràfic de paper que avui resulta innecessari, sinó d'accelerar tràmits, compartir informació i acostar al ciutadà, mitjançant un llenguatge i unes tecnologies assequibles, el conjunt de les seves relacions amb aquestes.

Per tot això, volem posar en marxa el pla de qualitat a la nostra comunitat, per aconseguir una administració moderna i eficaç i volem que aquest pla sigui fruit del consens, que serveixi per garantir la prestació dels serveis de qualitat als ciutadans i esperam que això no sigui un element de discrepància política. Per tant, la qüestió que aquí plantejam és el que vostè ha vingut a anomenar, supòs que amb una altra terminologia, l'elaboració d'un llibre blanc. En definitiva, sigui quin sigui el nom, s'ha d'elaborar un pla estratègic de l'administració pública allà on sigui una anàlisi global de tot el que és l'administració, i moltes vegades només ens quedam amb el capítol dels recursos humans, obviant altres qüestions igualment importants per tal de garantir aquest principi d'eficàcia que és el que ens exigeixen els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears.

En primer lloc, per què creim necessària una modernització de la nostra administració?, modernització del nostre sistema de gestió i d'atenció al públic, tenint en compte que el bon o mal funcionament dels serveis, s'ha de mesurar a partir del grau de satisfacció dels usuaris. En segon lloc, perquè consideram bàsic conèixer les necessitats reals de la nostra societat i, per tant, necessitam incorporar sistemes de mesurament i control del procés administratiu. En tercer lloc, perquè la realitat social i la discontinuïtat territorial de la nostra comunitat marquen definitivament les relacions amb els ciutadans, i això fa necessària una reforma dels serveis públics, uns serveis públics que han de caminar cap a la descentralització, cap a un apropament amb els seus administrats. Hem de rompre amb la concepció actual, que identifica l'administració amb l'exercici del poder, hem de ser capaços d'aconseguir que l'administració sigui d'una vegada identificada com a servei públic.

Partim de la base que l'empleat públic és l'element essencial, com vostè apuntava, del pla de qualitat, ja que són ells les persones destinades a prestar efectivament els serveis i, per tant, és fonamental la seva motivació, la seva formació i la posada en funcionament d'uns sistemes d'incentius fonamentats en la productivitat, que premiï la seva iniciativa i el seu rendiment. A més dels empleats públics, jugarà un paper decisiu en l'execució del pla, la incorporació de les noves tecnologies a les rutines administratives.

El pla de qualitat s'estructura en cinc seccions, cadascuna de les quals serà integrada per diversos documents que s'aniran conformant o completant a mesura que el pla s'executi. Aquestes seccions són: l'avaluació dels serveis públics,

haurem d'auditar el conjunt de necessitats que es plantegen a l'administració, per això és important conèixer l'opinió dels nostres ciutadans, els nostres clients, conèixer els punts més febles que ells detecten i els seus punts forts, enquestes als ciutadans i un catàleg de serveis.

Hem volgut començar per aquí, perquè consideram que és imprescindible començar per saber quina és la percepció real que té el ciutadà de Formentera, de Menorca, de Mallorca i d'Eivissa, per saber quina és la percepció real. De l'anàlisi d'aquests documents podrem extreure pautes de millora a la prestació dels serveis, que se sistematitzaran en la carta dels serveis, que contindran, per a cada un dels serveis que es presten, els paràmetres de qualitat, que vostè també ha apuntat, les normes per les quals regeixen i els nivells per sota dels quals s'entendran deficientment prestats. Contindran, així mateix, les garanties per als ciutadans en cas de prestacions irregulars i els efectes que aquestes prestacions irregulars poden tenir, incloent les indemnitzacions a què pogué donar lloc aquest mal funcionament. Evidentment, això s'haurà de fer en un plantejament a mig termini, perquè avui, aquesta administració, no tendria capacitat per poder afrontar aquests graus de qualitat amb unes indemnitzacions o pagaments d'indemnitzacions als ciutadans per un funcionament anormal o lent.

L'evolució del funcionament intern de l'administració. Es tracta de posar de manifest quines són les relacions internes a la mateixa administració, conèixer l'opinió dels empleats públics sobre el clima laboral a l'administració del Govern. Hi hem estat fent feina, ja, en aquesta qüestió.

Incorporació de les noves tecnologies de la informació a les rutines de producció de serveis públics.

Un altre punt important, el quart, és l'avaluació dels serveis compartits amb altres administracions. Pretenem, en definitiva, catalogar quins són i quins han de ser els serveis que es presten en conjunció amb altres administracions.

I el cinquè és de conclusions i propostes d'actuació. Un cop fetes aquestes anàlisis es poden concretar els projectes que s'han de dur a terme, fixar terminis per posar-los en marxa i analitzar el cost que això suposarà. S'ha d'entendre que el pla no es pot tancar estàticament als documents que en l'actualitat el formen, sinó que anirà creixent, adequant-se a la realitat concreta de cada moment de l'administració del Govern de les Illes Balears.

Quins són els objectius i els projectes? En definitiva els objectius que es volen aconseguir amb la implantació del Pla de qualitat són els següents: Reorganitzar el sistema d'accés dels ciutadans a l'administració, incorporació de les noves tecnologies a l'atenció als ciutadans i als procediments administratius generals del Govern de les Illes Balears, creació d'una plantilla especialitzada de personal de frontera integrada per funcionaris experts en atenció al públic, la implantació d'un sistema de formació d'empleats públics orientat als llocs de feina i adequat a les tecnologies que es deriven de l'aplicació d'aquest pla, la implantació de sistemes interns de comunicació

que agilitin la gestió dels tràmits administratius i permetin l'aplicació de les noves tecnologies en el procés de producció dels serveis públics, fixació d'estàndards de qualitat dels serveis públics mitjançant la redacció i aprovació de la carta de serveis, en la qual es determinaran les condicions en les quals s'han de prestar, i l'elaboració d'un pla director de sistemes d'informació que permeti la gradual incorporació dels elements descrits a l'organització.

Per treure endavant aquest pla, que crec que haurà de ser un projecte a mig termini, l'elaboració del que vostè anomenava un llibre blanc o el que jo especificava com un pla estratègic de l'administració, idò haurà de ser a llarg termini i per tant és molt important que tots, jo el primer, facem esforços per consensuar el que és la modernització d'aquesta administració, que pugui respondre als ciutadans del segle XXI.

Va caure a les meves mans un llibre de *Democràcia digital i informació, participació i transparència*, de Josep Maria Llaurador, que va ser guardonat amb el premi Nadal i Batle, i una de les frases que llegia, que va ser un tema casual però que reflecteix una mica quina és la situació que hi ha actualment a l'administració autonòmica de les Illes Balears, fa referència i deia que no era un aspecte de crítica a governs anteriors, sinó que tenia un marc molt més ample i feia referència al que passava al Canadà. Diu: "Com a molts de països occidentals, la principal preocupació del govern federal del Canadà -podríem posar perfectament el Govern de les Illes Balears- per establir pàgines web fa ser proporcionar informació. La comunicació interactiva no era part de l'estratègia original. Un estudi dirigit el 97 per les administracions digitals del govern del Grup dels Set i el Consell Internacional per a les tecnologies de la informació a les administracions públiques, palesa com la difusió d'informació ha de ser considerada com el motiu principal que indica que les pàgines web són bàsicament considerades com a mitjans publicitaris i efectius", el que ve a...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vagi acabant.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Deu segons i he acabat. Moltes gràcies, Sr. President.

Això d'alguna forma posa de relleu el moment de partida en el qual som i que l'objectiu no és tenir un sistema només d'informació, sinó potenciar allò que potser és el títol d'aquest magnífic llibre, que és *Democràcia digital, informació, participació i transparència*. Per això serà necessària la col·laboració de tots.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, per la seva intervenció representant el Govern. En fixació de posicions, grups que vulguin intervenir? Sra. Hernanz, en nom del Grup Socialista té la paraula.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias, Sr. Presidente. Señores y señoras diputados, desde el Grupo Parlamentario Socialista consideramos que este plan estratégico, este plan de calidad, como lo ha llamado el conseller, que se piensa poner en marcha desde el Govern será un instrumento útil para adecuar el funcionamiento de nuestra administración a las exigencias de nuestros días, modernizándola y operando sobre ella una transformación que permita que se convierta en un engranaje auténticamente al servicio del ciudadano, y que no se comporte, como desgraciadamente ocurre en demasiadas ocasiones, como una maquinaria a veces hostil que ralentiza y burocratiza en exceso los procedimientos.

Nos parece especialmente acertada la introducción de la que tanto el conseller como el portavoz del Partido Popular han denominado la estrategia del cliente, allí donde lo que se busca es la calidad del servicio y la satisfacción del administrado, todo ello medido con unos parámetros objetivos y previamente fijados que permitirán evaluar el éxito o el fracaso del proceso.

Para ello parecen perfectamente válidas y lógicas las fases que ha presentado, que ha definido el conseller, empezando por una evaluación de los servicios públicos que permita una catalogación de los servicios prestados por el Govern y una auditoría de necesidades -señalaba el conseller- realizada mediante encuestas a los ciudadanos que permita marcar pautas de mejora en la prestación de los distintos servicios. Es evidente también la necesidad de una evaluación del funcionamiento interno de la propia administración pasando forzosamente por la implicación y el incentivo de los propios empleados públicos, así como un análisis y ordenación de los servicios compartidos con otras administraciones para evitar que el a veces complicado entramado competencial se convierta en una carga añadida al servicio y, por ende, al ciudadano, así como también, evidentemente, la incorporación de las nuevas tecnologías de la información.

Por supuesto todo esto no sería posible sin contar con las personas que finalmente son las que ponen en marcha estos servicios, y que son los empleados públicos. Creemos que si realmente se quiere conseguir una administración moderna y eficaz es fundamental invertir en su formación e implicarlos activamente en este proceso, haciendo un especial hincapié en su especialización en la atención al público.

En definitiva, se trata de trasladar a la sociedad que su administración le pertenece y que existe para prestarle servicio, y de conseguir eficacia o, más bien, conseguir que las acciones, las líneas políticas planificadas, lleguen a ponerse en marcha con eficacia optimizando los medios de los que ya se dispone y reforzándolos si fuera necesario, todo ello para conseguir la

satisfacción de los intereses de los usuarios, clientes, como he dicho que antes mencionaban el conseller y el portavoz del Partido Popular, que son los ciudadanos y que son -no lo olvidemos- los destinatarios últimos y únicos de las pequeñas y grandes políticas que se planifican.

Nos consta que otras comunidades autónomas han puesto en marcha planes de esta naturaleza con resultados muy satisfactorios, y nos parece correcto y positivo que la mejora del funcionamiento de la administración se convierta en un objetivo singular para el Govern.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENTE:

Moltes gràcies, Sr. Hernanz, en nom del Grup Socialista, en fixació de posicions.

L'autor de la interpel·lació vol intervenir per replicar? Té un torn de cinc minuts.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, creo que en las grandes líneas que todos hemos podido exponer aquí desde la tribuna estamos de acuerdo, estamos de acuerdo porque estas consideraciones de carácter general, pues como se dice vulgarmente son de manual, y por tanto poco hay que discutir porque son cuestiones harto sabidas, y probadas, y experimentadas.

Sí hay una diferencia entre lo que es un plan estratégico y lo que es un libro blanco, hay una diferencia: es que el libro blanco es previo al plan estratégico. El libro blanco permite exponer una reflexión sobre la realidad y no entra a planificar nada; son después los distintos planes de mejora, como antes decía, dentro de este plan estratégico que se quiere hacer, los que habrá que hacer operativos; más bien es -digamos- un libro de esa reflexión, si se quiere, de carácter de teoría en el sentido de la palabra teoría (...) de filosofía, aunque sean dos minúsculas, de teoría de la administración, juntamente con un diagnóstico de medicina general, si me permiten la comparación.

Lo demás viene después. Por eso yo creo que tenemos un modelo, aunque los modelos pueden adaptarse..., en fin, pueden hacerse de muchas maneras, no hay que copiarlos íntegramente, que es el modelo del libro blanco de la Administración general del Estado. Yo creo que ahí hay una serie de reflexiones que pueden ser compartidas también por todos y de las cuales en algunas no hemos tenido tiempo de entrar en detalle.

Miren, hay un apartado de dirección y liderazgo en la administración. Un servicio cualquiera que no tiene al frente un jefe de servicio que es un líder en un plan de calidad, no tiene nada que hacer, y que yo sepa hasta ahora, hasta ahora porque así está en la Ley de función pública, los jefes de servicio no se eligen por ser líderes; la palabra líder tiene unas connotaciones

determinadas, se refiere a una persona que sabe hacer grupo, que sabe motivar a los que están con ella en el servicio, que fija objetivos compartidos y que ese capital humano, que es imprescindible y que hay que contar con él, lo motiva y consigue los objetivos del servicio. Por tanto, la dirección y el liderazgo en la administración pública son precisos. El Partido Popular lo va a poner en la educación; la modificación de la Logse, la Ley de calidad de la educación, va a poner esta cuestión de liderazgo porque no puede ser que los directores sean votados, porque nunca se ha visto que un ingeniero de una planta de producción, lo voten los obreros y se ponga al frente cualquiera; no, hay que ser líder y hay que tener una formación específica. Para jefe de servicio no vale todo el mundo, y aunque tenga titulación del grupo A, si no tiene una formación específica de liderazgo, de lo que se llama teoría de grupos y manejo de grupos, pues no sirve para eso, o al menos para según qué servicios, como digo, en los que es importante tenerlo en cuenta. Dirección y liderazgo en la administración pública.

Hay que evaluar los servicios, pero también hay que premiar la excelencia. A veces se les llama así, servicios de excelencia o servicios de calidad. Es bueno que en la administración exista una especie de competitividad, es bueno, y es bueno que los servicios que son mejores sean reconocidos como tales y que, por tanto, tengan lo que en psicología se llama un refuerzo positivo, es decir, que se les reconozca que lo hacen bien, y no que cumplan de edad de jubilación, se vayan y aquí paz y después gloria.

Todo esto, evidentemente, tiene un correlato en el cual yo no quiero entrar, que es un correlato de carácter legal, que es de Ley de función pública, de estatuto del funcionario, que todavía estamos esperando desde los años 60, pero en fin, quiero decir que eso está todavía..., ese correlato (...) porque es un tema de carácter legal, y no he venido hoy aquí con esa intención, sino con la reflexión de que es necesario, si ustedes me permiten, que, sin perjuicio de los planes o estrategias que ustedes quieran hacer, los que quieran hacer, que espero que podamos compartirlos en su totalidad, es conveniente que previamente a todo eso se haga un libro blanco de la administración, y que se tomen en tiempo que necesiten, seis meses, ocho meses, para hacerlo, porque si eso no está bien hecho los planes estratégicos están muy bien pero hace falta seguramente esa reflexión de conjunto que todos deberíamos hacer.

Yo le emplazo, Sr. Conseller, a que haga eso. Le vamos a emplazar en la moción sobre este tema porque creemos que el paso previo a lo que usted comentaba es el libro blanco, primero, y después los planes estratégicos, y después los programas de excelencia o de calidad, como he dicho antes también, dentro de..., no quererlo abarcar todo, sino hacer unas pocas cosas e intentarlas hacerlas bien.

Eso es todo, Sr. Presidente, y muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén Palacios, per la seva intervenció. Sr. Conseller d'Interior, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bé, en primer lloc he de dir a la diputada del Grup Socialista, Sra. Hernanz, agrair-li, com no pot ser d'altra manera, la seva intervenció també, ho dic per les aportacions que ha realitzat i perquè els diferents grups han palesat una qüestió que crec que convé remarcar. Tant grups que donen suport al Govern com grups que avui..., o el grup que conforma l'oposició estan d'acord en la necessitat de modernitzar l'administració pública. Per tant creim que som en un bon punt de partida, amb el consens d'una idea que és necessari dur endavant.

Sí que és veritat que hi ha altres comunitats que han començat a realitzar plans de modernització i que ens duen anys endavant, i que l'administració de l'Estat, per la seva pròpia complexitat, té un disseny de modernització diferent, que és una mica per àrees o especialitats, i hi ha sectors de l'administració de l'Estat que estan molt més avançats que uns altres.

De totes maneres voldria remarcar, i crec que és important fer-ho des d'aquesta tribuna, la necessitat de canviar una qüestió que és bàsica d'aquesta administració autonòmica: el seu concepte centralitzador. Per tant, haurà de ser un dels objectius d'aquest pla poder explicar com es conforma una administració pública d'uns territoris insulars enmig dels quals hi ha 50 o 60 milles nàutiques, i haurem de poder garantir els mateixos serveis des de l'administració al conjunt dels ciutadans de les Illes Balears, que avui és totalment deficient a tres de les quatre illes. Per tant aquest és un dels objectius essencials, poder garantir, és a dir, que des de cada una de les illes es podran realitzar les gestions necessàries per dur endavant, com a ciutadà de les Illes Balears, un acte administratiu davant el Govern i poder rompre aqueixa imatge que m'atreveria a qualificar de bastant..., almenys no de primer món, és a dir, de continus passatgers viatjant cap a la ciutat de Palma en els aeroports de les illes per poder venir a fer una simple tramitació administrativa.

Vostè ha plantejat una qüestió de liderat, i li dic que evidentment la qüestió de liderat és necessària, però el liderat, en primer lloc que l'ha de dur el Govern, el conseller competent que, en aquest cas, és qui li dirigeix la paraula, i crec que hem de marcar les pautes de liderat per poder dur endavant una modernització de l'administració, i això no és una frase fàcil de dir; sé que hi ha moltes reticències per canviar tota l'estructura administrativa, modificar formes d'anys i anys de treballar. Per tant, parlar de personal de frontera és un concepte totalment innovador, que costarà molt conscienciar els funcionaris, que són els que han de ser el capital humà per dur endavant aquest projecte, i que serà difícil. Per tant, sé que hi haurà moltes reticències però sí que també li puc anunciar que moltes vegades no només falta el liderat polític que s'hagi de dur

endavant un projecte; per això ja li puc anunciar que tenim prevista la reforma de la inspecció general de serveis i que hem buscat aquest liderat que vostè apunta per poder-lo incorporar i perquè puguí dur la modernització de l'administració els 365 dies l'any, perquè si no no ho aconseguirem per les reticències que abans apuntava.

Ja per anar acabant li he de dir que el plantejament que havíem fet quant a l'estratègia de dur endavant aquesta qüestió era preparar el pla de modernització per acabar amb un pla estratègic de l'administració. Vostè crec que ha fet una reflexió important -em compromet a analitzar-la- que és prèviament l'establiment d'un llibre blanc. De totes maneres, la pauta del llibre blanc, necessàriament implica, al nostre entendre, prendre una sèrie d'actuacions que s'han de fer d'una forma externa, des de l'avaluació del clima laboral, demanant l'opinió als mateixos funcionaris i no dir nosaltres el que creim que ells pensen i fer el mateix amb els ciutadans, perquè moltes vegades creim en la temptació paternalista de pensar que som capaços a un parlament de poder determinar quines són les deficiències que els ciutadans perceben i moltes vegades no som conscients de la llunyania que podem arribar a tenir dins una societat tan complexa com és la societat de les Illes Balears.

Per això, hem plantejat que el que serà necessari és fer una enquesta de serveis clars, per veure d'on vénen les deficiències d'aquesta comunitat. Crec que mitjançant aquestes pautes serà possible, i un dels objectius és canviar i una persona que fins que no ha entrat com a membre del Govern no havia tengut massa relació amb el món de l'administració pública, vull contribuir a rompre aquell vell esquema que vostè ha apuntat de Larra de "*vuelva usted mañana*", i crec que serà un bon exercici el que faríem tots i per això voldria animar tots els grups parlamentaris perquè posem la responsabilitat suficient, des de qualsevol passa, per avançar cap a una modernització de l'administració des de tot el consens amb la resta de grups polítics.

Moltes gràcies.

(La vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 4577/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni per accelerar les subvencions i concessions als pagesos i ramaders de les Illes Balears.

Substanciat aquest debat, passam al següent punt de l'ordre del dia, el quart, que és la proposició no de llei RGE núm 4577, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa al conveni per accelerar les subvencions i concessions als pagesos i ramaders de les Illes Balears. En nom del grup presentant, té la paraula el Sr. Cardona per un temps de 10 minuts.

EL SR. CARDONA I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Diuen que les coses senzilles no necessiten massa explicacions per entendre-les. Jo crec que avui el Grup Parlamentari Popular sotmet a consideració d'aquesta cambra, un tema o una proposta molt senzilla, però crec que molt important en referència a la repercussió que pot tenir dins el sector agrari i ramader.

Un sector que es troba en una situació realment difícil, cada dia està perdent el seu pes econòmic dins la nostra comunitat, un sector que ha viscut durant els dos darrers anys una sèrie de crisis successives que són molt dures, com pot ser el tema de la sequera, les malalties de llengua blava, de vaques boges i ara també rebem les conseqüències de la febre aftosa. Jo crec que és un sector que en definitiva està en perill i té com a característica endèmica la falta de liquidació de les nostres empreses agràries, dels pagesos. Sistemàticament a la pagesia li falten doblers, no hi ha capital per fer inversions importants, no hi ha capital per modernitzar, el pagès té molta dificultat per obtenir doblers, per una raó molt elemental. Primer, per una banda, els baixos preus no permeten manejar grans quantitats de sous, però a més els sous s'ingressen en uns moments molt determinats. Per tant, els cobraments dels ingressos dels pagesos i subvencions, jo prefereixo enlloc de parlar de subvencions parlar de compensacions als pagesos, és essencial per a la supervivència de la pagesia, de les empreses agràries i evidentment, com a conseqüència d'això, com més aviat millor hem de fer arribar l'import d'aquestes compensacions als pagesos.

Què està passant? Home, l'excessiva burocràcia de l'Administració, la complicadíssima tramitació de les ajudes que són a l'abast del pagès, i això no consider que és culpa d'aquí o d'allà, és un símptoma que tenen els pagesos arreu d'Europa. I cada vegada que tenim una ajuda, fins i tot quan ve d'Europa, cada vegada tenim moltes complicacions que dificulten aquesta tramitació, i això fa que el pagès tenguí més dificultats per poder arribar fins al final i per tant, poder cobrar aquesta compensació que mereix. És a dir, avui en dia s'oferten al pagès una sèrie d'ajudes, uns beneficis, que precisament si no els cobra per aquesta burocratització, per aquestes dificultats de tramitació, si no els cobra d'immediat fa que moltes vegades aquestes avantatges es perdin per les bardisses, els ingressos que necessiten el mes de maig, si els donen el mes d'agost, moltes vegades no tenen la mateixa efectivitat.

La proposició no de llei que avui presentem s'adreça, precisament, a tot un seguit de problemes que han sorgit en aquests darrers dos anys, com és la qüestió de la sequera, els mals de la sequera i la malaltia de la llengua blava. Jo crec, però, que aquesta proposta ens hauria de fer reflexionar per poder fer allò que nosaltres proposam i és un sistema per avançar el cobrament d'aquestes compensacions o ajudes al pagès, per fer-ho extensiu a tot tipus d'ajudes. Les compensacions referents a la sequera es varen cobrar, la primera part, entre el 30 i 31 de desembre de l'any passat, el 2000. I la segona part o segona meitat s'ha de cobrar ara, abans del 30 de març, si

haguéssim aprofitat aquesta idea que proposam avui, els pagesos haguessin cobrat les indemnitzacions de la sequera abans de desembre, perquè haguessin cobrat del banc i ara el Govern pagaria als bancs segons la seves previsions pressupostàries, per tant, hi hauríem guanyat molt.

No ha pogut ser així, entre altres raons perquè aquesta proposta es va presentar al Parlament el mes de novembre i la veim avui, però queden pendents les ajudes que estaven compromeses per indemnització a les malalties de la llengua blava, en concret podríem dir les ajudes que hi havia de comercialització per vedells, que estaven afectats per la immobilització produïda arrel de la llengua blava, no es podien exportar a Catalunya, com era tradicional, els havia d'absorbir el mercat de les Balears i en concret, els engreixadors de Mallorca eren els que es quedaven bona part o tots els vedells que sortien de Menorca. Això creava, com recordaran vostès, un problema comercial i es va arribar a un acord amb el Govern balear per facilitar i compensar aquestes possibles pèrdues que hi va haver en aquest problema comercial.

El fet és que encara no s'han pogut pagar i per tant, encara es manté la necessitat d'aquesta proposta. Proposta que, com dic i com deia al principi, és molt senzilla, jo crec que quasi elemental, el que es proposa és que s'avancin les ajudes, com? Bé, d'una manera molt senzilla, seria que el Govern balear, a través de la Conselleria d'Agricultura o la conselleria que determini el mateix Govern arribi a un acord o faci un conveni amb entitats bancàries, les que el Govern consideri més oportunes o totes a la vegada i signi un conveni que pugui, una vegada resolta la subvenció pel Govern, que aquest document serveixi al pagès per anar al banc i cobrar, com si fos una paper de descompte i a partir d'aquí el pagès ja tendria l'abonament que necessita, i la conselleria pagaria la subvenció en el moment que s'hagués pactat amb el banc a través d'aquest conveni.

I això no és una proposta especialment nova, vull dir que hi ha antecedents, hi ha un precedent que el va dur l'antiga Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria, crec que va ser a partir de l'any 1998, que per facilitar i avançar els pagaments de les subvencions en temes de comerç i indústria, si mal no record, i també hi havia ajudes d'agricultura, es va signar aquest conveni. El que passa és que aquest conveni s'ha de renovar i s'ha de fer específic, el que nosaltres proposam és que es faci específic només en aquest cas concret per als pagesos. I quins avantatges té? Són obvis, primer de tot significa un benefici importantíssim per al pagès, perquè el pagès obté els sous d'immediat i, per tant, aquesta sagnant falta de liquidació que té i que caracteritza d'una manera endèmica la nostra economia agrària, d'alguna manera queda resolta. Per l'altra banda, el Govern també té l'avantatge de fer les seves pròpies previsions pressupostàries i pagar quan aquestes previsions li convenguin més i no en el moment que convenguin més al pagès.

Per tant, beneficiam les dues parts, per una banda la pagesia, per l'altra l'Administració. Queda un tema pendent, i és el tema de les despeses financeres, així com estan avui els

interessos, jo crec que és perfectament assumible pel Govern, s'haurien de gastar més sous en coses que tenen menys repercussió dins el sector agrari i crec que seria una solució, jo crec que amb uns 50 o 60 milions de pessetes de despeses financeres s'avançaria molt i es podrien donar unes ajudes molt importants.

En conclusió, per tant, el que proposam és simplement aixecar d'alguna manera aquesta llosa que pesa damunt el sector pagès. Parlam, fan falta moltes més mesures, hi estic d'acord, però crec que si avui es pren aquest acord i el Govern decideix avançar aquestes subvencions als pagesos, crec que també podran pensar que realment en aquest parlament no només es parla, també es fan coses.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cardona. Grups que volen intervenir?

Té la paraula per un temps de 10 minuts la Sra. Vadell, en nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En relació a aquesta proposició no de llei que ha presentat el Partit Popular, hem escoltat el Sr. Cardona i volem dir-li que les seves intencions realment són bones. Tot el que sigui ajudar els pagesos és bo, crec que hi coincidim tots els grups. Ara bé, crec que s'han d'aclarir dues coses, ell ja hi ha fet referència en la seva intervenció. La Conselleria d'Agricultura i Pesca no pot signar convenis amb entitats bancàries, això ho fa la Direcció General de Tresoreria, ell ho ha dit o la conselleria corresponent, només per a la seva informació. Per tant, això queda totalment descartat.

I en relació al primer punt, dir-li dues coses. Vostè parla a la seva proposició no de llei dels danys causats per la sequera i per la malaltia de la llengua blava. En referència a la sequera, crec que això està ben resolt, en un percentatge molt alt, perquè hi ha un acord específic amb les organitzacions agràries i la conselleria, perquè els pagaments de les indemnitzacions de la sequera es facin en dos terminis. El primer, un 50% s'ha de pagar abans del 31 de desembre de l'any 2001, i aquesta primera part ja està completament complida. El segon 50% s'ha de pagar dins el primer trimestre de l'any 2001, aquests pagaments s'estan efectuant i hi ha poques quantitats que faltin a pagar. La primera part d'indemnitzacions per la sequera està resolta.

Quant a la llengua blava, la conselleria ha implantat un sistema pel qual es fa una resolució de pagament, la qual evita que els pagesos hagin de sol·licitar aquesta indemnització. La conselleria ho fa d'ofici, per tant, les resolucions de pagament que emet la conselleria impliquen automàticament, que en un termini d'aproximadament dues setmanes el ramader o pagès pugui anar a cobrar. Aquest curt termini de temps fa que sigui inviable o no sigui possible l'acord amb qualsevol entitat bancària, perquè tal vegada seria més llarga la tramitació dels

documents per part dels bancs, que no la rapidesa de la conselleria per poder pagar-ho. Jo crec que aquests doblers la conselleria ja els té i es tramiten totes aquestes indemnitzacions i per tant, crec que es faria inoperant aquest conveni amb les entitats bancàries.

Tot i això, no és un sistema dolent, perquè aquests convenis que es podrien fer per avançament de pagaments, sí són efectius mitjançant altres tipus de subvencions o indemnitzacions, sobretot quan es tracta d'inversions. Així són convenients aquests convenis amb entitats bancàries, però no en aquest cas, ja que només es podrien fer aquests pagaments una vegada que la conselleria ha resolt, ha fet aquesta resolució de pagament i el termini entre la resolució i el pagament efectiu és molt curt.

Dir-li també que la quantia de les indemnitzacions han millorat bastant, perquè el barem que ha fixat l'Estat ha estat millorat per la conselleria perquè es paguen els animals morts a preu real. Crec que nosaltres, en base a aquesta explicació que li he donat, no podem donar suport a aquesta proposició no de llei, ni al primer punt. En conseqüència, tampoc al segon.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vadell. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Amer per deu minuts.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular presenta amb aquesta proposició no de llei un tema prou interessant. El Sr. Cardona ha explicat molt bé, en aquests casos excepcionals és necessari i a més els ramaders i els pagesos allò que mostren és precisament el seu interès de poder, com més aviat millor, fer ús d'aquest finançament, les subvencions que arriben tard, o com vostè deia aquestes compensacions que puguin tenir.

I els temes que vostè planteja, els temes de la sequera o de la llengua blava tenen precisament tot aquest caràcter d'excepcionalitat que fan que els pagaments siguin urgents. I entenc que així s'ha actuat, i és veritat, arriba tard aquesta proposició no de llei al Parlament. El Govern dins els terminis prevists paga, i així vostè ho ha manifestat, en concret a la sequera, allà on el sector hi està d'acord, cooperatives i organitzacions agràries. Hi ha uns 1.150 milions de pessetes, s'han afegit 500 milions de pessetes per a alimentació i també 460 milions de pessetes per a la sequera. I vostè n'ha fet menció, la portaveu del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, la Sra. Vadell també n'ha fet menció, s'ha pagat la primera part de la sequera durant el desembre de l'any 2000 i per tant, queda la segona meitat aquest mes de març, que es pagarà, tot està a punt.

Llàstima que no siguin així també les subvencions que arriben des de Madrid. El Sr. Cañete, l'ordre que va donar a finals de desembre tindrà poca repercussió a Balears i aquí tal vegada vostè podria aportar alguna cosa o preocupar-se'n més.

Quant a la llengua blava, està previst el pagament aquest mes de març, per què? Perquè es completa la tramitació de la inspecció de les actes definitives, que també en feia menció la Sra. Vadell. Vull reconèixer que hi ha hagut una bestreta per part del Govern de l'Estat, uns 100 milions de pessetes, per tant, el finançament podrà ser aviat, sense retards i per tant, el finançament ràpid aquest mes de març per part dels pagesos serà possible. Entenc, Sr. Cardona, després d'aquest comentari que el que pertocaria seria retirar-la, vostè mateix ho reconeixia, avui, dia 6 de març ja no és operatiu, ja no és operatiu fer aquest conveni amb les entitats bancàries, que l'únic que poden fer és retardar-ho més i per tant, pagar directament tal i com és el compromís que ha pres el Govern d'aquesta comunitat. Per tant, no li donarem suport.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Amer. Per contradiccions té la paraula el Sr. Cardona.

EL SR. CARDONA I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo he de destacar que darrerament cada vegada que es presenta una iniciativa per part del Grup Parlamentari Popular referida a agricultura, al portaveu li diuen que parla molt bé, que té tota la raó del món, que ho fa molt bé, que són propostes prou interessants, que tot és magnífic, però, senyors, a l'hora de votar decau, no es vota mai o sempre es vota en contra. Pensin, i això té una interpretació molt clara, això es fa senzillament perquè surt de l'oposició. Bé, pensin que no perjudiquen ni el portaveu que els parla, ni el Grup Parlamentari Popular, perjudiquen es pagesos. És a ells a qui fan mal dient no a això.

I em permetran que els digui una sèrie de qüestions, primer de tot les indemnitzacions de llengua blava no es paguen i no es paguen perquè encara falta una ordre de la conselleria que habiliti aquests pagaments. Per tant, estam atents per fer aquests convenis i evidentment no es retarda cap pagament, perquè la simple ordre, la simple resolució del conseller dient que el pagès té dret a cobrar aquesta subvenció davant el banc, el pagès pot cobrar. Per tant, això no és un retard, és un avançament.

De totes maneres, jo puc assumir tots els defectes que nosaltres puguem presentar i puc acceptar totes les propostes que facin, això és la diferència que hi ha entre aquest grup parlamentari i el que tenim a l'altre costat d'aquesta cambra. Jo proposo una esmena transaccional a la portaveu del PSM i ens diu que les subvencions serien interessants per a tot tipus d'inversions, jo li proposo si vol suspendre 5 minuts la sessió i redactar una esmena transaccional en aquest sentit i arribar a un acord perquè les ajudes d'ara endavant es facin per aquest

sistema, que se signi el conveni per part del Govern, sigui el departament que correspongui i se signin aquests convenis per a totes les inversions que facin falta al sector agrari, o com vostè ho vulgui redactar millor. Vostè ho redacta, li deixo en les seves mans.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cardona en nom del Grup Popular.

EL SR. CARDONA I JUAN:

Sr. President, m'interessaria la contestació per saber si hem de suspendre la sessió o no.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vadell?

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. En tot cas, crec que és vostè qui ha de suspendre el plenari.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, senyors diputats. Jo ho puc decidir a petició del grup proponent. El grup proponent em demana que suspengui la sessió?

Suspenem la sessió durant un temps de 10 minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Cardona, hi ha hagut transacció?

EL SR. CARDONA I JUAN:

Lamentablement, Sr. President, a pesar que els hem ofert que la redactessin a gust dels diputats, que es posin les coses així com vulguin, s'han admès totes i casa una de les propostes dels grups que donen suport al Govern, però pareix ser que una cosa són les paraules i una altra cosa són els fets. No interessa que els pagesos tinguin un avançament de sous i per tant, no s'admet cap tipus de transacció. Supòs que tenen por d'admetre que el Partit Popular pot presentar propostes serioses i efectives i per tant, diuen que no.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha hagut transacció.

En conseqüència, procedim a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del text de la proposició no de llei, posin-se drets per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: 23 vots a favor, 29 en contra. En conseqüència, queda rebutjada la proposició no de llei 4577, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis per accelerar les subvencions i concessions als pagesos i ramaders de les Illes Balears.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 4679/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a préstecs a baix interès per als alumnes universitaris.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, una altra proposició no de llei, la 4679, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a préstecs a baix interès per als alumnes universitaris. En nom del grup presentant, té la paraula el Sr. Jaén i Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Presentamos hoy una iniciativa parlamentaria de actualidad, en la que esperamos que los grupos parlamentarios expresen su opinión y por supuesto, con independencia de la opinión que tengan, que voten a favor de esta iniciativa que es lo que interesa.

La financiación a las universidades ha ido cambiando a lo largo del tiempo. Habitualmente, hace muchos años, todo el gasto de su funcionamiento era prácticamente de los presupuestos públicos y con el tiempo, los propios alumnos han ido participando en esta financiación y otros sistemas externos, llámense explotaciones o la propia investigación de la universidad u otros productos que ellos mismos han ofertado al mercado y han hecho parte de esta financiación. Bien es verdad que de forma escasa y prácticamente todavía hoy el grueso de su financiación corre a cargo de los presupuestos, en el caso de España de las comunidades autónomas, en otros casos de otros organismos públicos.

El incremento de la financiación de los estudiantes se ha ido compensando, porque claro, las tasas en algunos países o los precios de las públicas en España se han incrementado de forma considerable, a nuestro juicio pensamos que acertadamente, eso tiene que ser la política a seguir. Pero decía que eso se ha ido compensando con otros procedimientos complementarios, como han sido tradicionalmente las becas y más actualmente los préstamos, en todas sus distintas modalidades.

Y cada vez es más frecuente que una parte de esa financiación, como digo, corra a cargo de los usuarios. Pero también es verdad que es una parte muy pequeña del porcentaje total y la tendencia es al alza, ya que la aportación privada representa un porcentaje mayor en la financiación de la universidad. Basta citar, por ejemplo en el Reino Unido al día de hoy de este curso escolar, las tasas ya superan los 1.600 \$ USA, cuando por alumno y curso hace unos años no se cobraba absolutamente nada. Hay una gran diferencia.

Esta nueva política de financiación de la universidad, que hace recaer en el beneficiario, el cual recibe el servicio de la enseñanza superior un mayor peso de esa financiación de la universidad se viene complementando, como decía, con otras actuaciones de las cuales hoy vamos a exponer aquí. Se acepta comúnmente por los especialistas, menos por el que tiene que pagar, como siempre pasa, que esta modalidad de financiación es más equitativa, por varias razones. La primera porque es una enseñanza que no es obligatoria, que cae fuera de la obligatoriedad. En segundo lugar porque la financiación pública no es la única que debe hacerse cargo de este coste, no han de ser solo los contribuyentes los que corran con los gastos en exclusiva de esa financiación, también tienen que ser los beneficiarios, los alumnos universitarios los que contribuyan a eso.

Y esta idea está recogida en el informe del Dr. Bricall y su equipo con las palabras que seguidamente les leo: la (...) De la enseñanza superior no solo promueve el esfuerzo de los estudiantes, también tiende a crear problemas de selección adversas, atrayendo la universidad a estudiantes que no tienen posibilidades de completar los estudios, se refiere a posibilidades actitudinales, fundamentalmente hay que referirse a eso, gente que va a la universidad porque es un sitio que está muy bien y se puede pasar el tiempo y eso es un proceso de selección adversa y negativa. Es claro que hoy día todos defendemos y hemos defendido una política de igualdad de oportunidades. Nadie puede quedar excluido de la universidad por falta de medios económicos, puede quedar excluido por otras características, pero por falta de medios económicos no debiera quedar excluido nadie. De aquí viene nuestro interés en la Uned, que a su tiempo también podremos discutir aquí.

Los expertos sostienen que los préstamos a los estudiantes universitarios superan a las becas, en términos de eficiencia y equidad, eso (...) Los expertos. Los préstamos superan a las becas en eficiencia y equidad, ¿por qué en equidad? Hay que decirlo, está estudiado en el informe 2000, hay una bolsa de fraude en el tema de las becas, porque la gente declara lo que declara, no se cual es el volumen de esa bolsa, ni me interesa, pero se hace constancia allí. Y los estudiantes cuando reciben un préstamo, son conscientes de que están pagando un servicio y bueno que eso cuesta, que caro, no lo regalan. Por tanto, ya no son los contribuyentes solo los que pagan ese servicio, los estudiantes también lo pagan cuando pueden, es decir, cuando han acabado sus estudios en un tiempo que en países son distintos, pero en fin, habitualmente hay un año o dos de carencia en los años siguientes van pagando, depende como digo de según que países, una parte, un 4% en algunos países y según la renta que tienen, entonces devuelven a la sociedad parte, es un principio literal muy importante, parte de lo que la sociedad les dio antes, lo devuelven, porque una universidad gratuita donde acudan todos, incluso los que tienen medios económicos pudiéndolo pagar, eso se tendría que estudiar de otra manera.

Como digo esta modalidad se atempera, porque no se puede implantar de forma radical. Las implantaciones se hacen de forma progresiva. Y se atempera como digo con becas y con préstamos que no son todos iguales, son muy variados. Y por

tanto, cada país, Suecia no es igual que Reino Unido, ni Estados Unidos es igual que España, que ahora ha empezado con este sistema.

¿Cuál ha sido la evolución de este nuevo sistema de financiación de los estudios universitarios? Pues también se recoge en el Informe 2000, donde hace una perspectiva histórica, analizando, por ejemplo, Australia como pionera, que lo introdujo a finales de los 80, donde se creó una tasa que debía cubrir la quinta parte del costo de los estudios. La mayor parte de los estudiantes universitarios recibían automáticamente un préstamo por el importe de la tasa, y con un interés real del 0%, bien que se actualizaba el tema de la inflación, pero el interés era del 0%. La devolución se hacía y se hace a través del impuesto sobre la renta, cuando se superan, como antes añadía, los ingresos medios brutos. Y la cuantía anual de la devolución depende de los ingresos. Esta modalidad, si bien con alguna variante, se ha implantado en Nueva Zelanda, en Holanda, Suecia, y en el Reino Unido entre otros.

En general la experiencia se ha considerado muy positiva, el informe dice “positiva”, el informe Bricall; yo añado “muy positiva”, porque he leído otras cosas y pone “muy positiva”, no lo tomen al pie de la letra porque el informe Bricall, si lo leen, verán que en la página 300 y pico dice “positiva”; yo digo “muy positiva” porque otros autores dicen eso.

¿Y qué dice el doctor Bricall?, persona nada sospechosa - ¿verdad?- de ser del Partido Popular. Pues dice que hay que..., dice el programa experimental de este tipo de (...), cuyo objetivo no sólo sería la (...) de los estudios, sino también facilitar la movilidad de los estudiantes, que se muevan: distrito único, que no todo el mundo quede reducido a su terruño, que salgan y vean que hay catedrales en Burgos, son tan bonitas como las de Menorca o más; y que hay otros mundos y otros sitios donde la gente puede compartir experiencias, y donde lo de uno es muy bonito, es muy importante, pero que hay otras cosas que son casi tan bonitas como lo que uno tiene, y esa movilidad es fundamental, porque debe ir no sólo al mundo estudiantil, sino también al mundo del trabajo, porque si la movilidad geográfica y funcional no existen, pues siempre hay problemas en estas cuestiones.

¿Qué ha hecho el Ministerio de Educación, Cultura y Deporte? Pues empezar un programa experimental, sencillito, con una aportación económica que no recuerdo, creo que no llega a 200 millones de pesetas; pero eso sólo para financiar los intereses. Con 200 millones para pagar intereses al 1,8% se pueden hacer muchas becas préstamo, muchas. Pues ¿Qué ha hecho? Pues establecer el año pasado en el BOE -acabo enseguida, Sr. Presidente- unos préstamos de una cuantía de 630.000 pesetas máximo, al interés del 1,8% -ya lo quisiéramos, ese interés, en otros ámbitos de la vida- devolución 4 años, uno de carencia; requisitos, estudiantes del último curso de diplomatura o de licenciatura; y un pequeño problema: aval o garantía familiar cuando la nota no es de 7, que eso, en fin, es un listón que saltarlo no es fácil. Pero, bueno, es como digo un programa experimental.

¿Qué pedimos nosotros en una proposición no de ley que argumentamos y que ustedes habrán leído con mucho interés y detenimiento, y que estamos sujetos siempre a arreglar lo que haya que arreglar en el enunciado del texto que presentamos? ¿qué pedimos? Pues instamos al Gobierno, al conseller aquí presente a que complemente esa cuantía, porque aquí la vida es un poco más cara, en Baleares, sobre todo (...) de Menorca, de Formentera, de Ibiza, que viene a estudiar aquí a Palma, tira la cosa un poquito más clara. ¿Hasta qué cantidad? Pues hasta un millón de pesetas, que el préstamo fuera hasta un millón de pesetas. Y ¿qué le pedimos al Gobierno? Pues que dedique una cuantía. Yo creo que con 20-25 millones saldría adelante, para que personas que no tengan medios económicos, a esas personas que la familia no le puede avalar, porque ha avalado todo lo que tenía, o no tenía nada para avalar, pues que el Gobierno, la Conselleria de avale...

EL SR. PRESIDENTE:

Sr. Jaén Palacios, hauria d'anar acabant.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Acabo, Sr. Presidente. Y no me digan lo que le dijo un señor a otro: “dile al banco que si te avala él te lo doy yo, el crédito”, no, no me sirve eso. Díganme que lo van a estudiar, porque es interesante que aquí, en este sistema participemos y hagamos un sistema de financiación de la Universidad nuevo, que hay que ir en esa línea, y que yo espero interpelar al consejero en fecha próxima para ver qué hacemos con la Universidad.

Acabo, gracias por su atención, dispense, Sr. Presidente, por el exceso del tiempo, y espero en otra ocasión no rebajarlo. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén Palacios. No sol ser freqüent que vostè no ocupi tot el temps.

Grups que vulguin intervenir en fixació de posicions? Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Hem escoltat amb molta d'atenció, la mateixa atenció que hem dispensat a la lectura de la formulació d'aquesta proposició no de llei que ens ha presentat el Grup Parlamentari Popular sobre préstecs a baix interès per als alumnes universitaris; i el portaveu del Grup Parlamentari Popular ho ha dit molt bé, ha dit molt bé el que ha dit, i ha callat molt bé el que ha callat, el que no ha dit; i a nosaltres ens ha interessat el que ha dit, però també hem prestat una miqueta d'atenció a coses que no ha dit, per poder tenir un criteri molt més objectiu a l'hora de dir si hem de dir que sí o hem de dir que no a aquesta proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular.

Ens ha parlat d'un criteri, d'una interpretació que nosaltres consideram que és molt respectable. De bon principi li hem de dir que no l'acabam de compartir al cent per cent. Ens està parlant del canvi que hi ha hagut en el finançament de les universitats arreu del món, que amb el pas del temps ha anat canviant, que de totalment públic aquest finançament va passant cada vegada més a basat en aportacions privades, que s'evoluciona de beques a préstecs, que aquests préstecs són més eficients i més equitatius, que les aportacions privades van en augment, que les aportacions dels beneficiaris directes també. No ens diu a què duu això. I clar, a nosaltres ens agradaria entrar-hi una miqueta, perquè això és una porta que s'obri, i que nosaltres creim que resulta evident que s'està obrint la porta perquè els alumnes que estudiïn a les universitats cada vegada siguin més els més rics, i perquè resulti més car l'ensenyament universitari degut a la mobilitat que diu que potencia. Això que és una modalitat més equitativa, perquè l'ensenyament universitari no és obligatori, perquè no només ha de caure sobre els contribuents, i perquè ho diu l'informe del doctor Bricall s'ha de demostrar damunt la pràctica, i no només damunt els papers.

Nosaltres hem reflexionat sobre aquesta proposta, i creim que quan la Secretaria d'Estat d'Educació i Universitat del Ministeri d'Educació, Cultura i Esports pren aquesta resolució, i amb la intervenció que ha tengut el representant del Grup Parlamentari Popular encara ha quedat molt més clar, més que complementar el sistema general de beques, s'està tendint a presentar-la com a una alternativa de futur, que s'arribi a un moment en què en lloc d'haver-hi beques hi hagi préstecs. Tornam a dir que nosaltres consideram que és un criteri respectable, però que no acabam de compartir. Nosaltres entenem que abans de posar-hi afegitons, a aquesta política de beques per facilitar que alumnes es puguin dedicar a l'aprenentatge universitari, creim que s'han d'incrementar molt més les polítiques de beques, com a mínim -i això tampoc no ho ha dit el representant del Grup Parlamentari Popular- fins a assolir el nivell mitjà europeu. Estudiants que reben beques a la Unió Europea representen un 40%; estudiants que reben beques a l'Estat espanyol just just arriben al 20%. Aleshores, primer hauríem de fer la passa més elemental, de dir "posem-nos a nivell europeu, i mirem a veure si assolim aquest 40% de mitjana. En aquest sentit nosaltres creim que s'han d'incrementar les quanties individuals i les quanties globals de les beques.

Una altra cosa que no ha dit el representant del Grup Parlamentari Popular és que les competències en beques les té el Govern de l'Estat, i això és important perquè, és clar, a mesura que s'intensifiqui la importància dels préstecs disminueix l'aportació i el compromís que ha de prendre el Govern de l'Estat, que és el que té les competències en matèria de beques. El que hauríem de fer, nosaltres creim, des d'aquest parlament és instar no tant el Govern de les Illes Balears, que no té competències en beques, com el Govern de l'Estat perquè incrementi les dotacions tant a beques de convocatòria general com a beques de convocatòries de mobilitat. I d'això nosaltres n'estam plenament convençuts. Creim que valdria la pena que aquest mateix Grup Parlamentari Popular, que va acceptar les transferències de competències així com les va acceptar, i crec

que ja n'hem parlat massa vegades, hauria de treballar molt més intensament perquè el Govern de l'Estat arribi a un acord amb el Govern de les Illes Balears i les competències educatives estiguin molt més ben dotades del que estan. Tot i que no té competències en matèria de beques, el Govern de les Illes Balears està duent a terme política d'ajuts a estudiants universitaris, i podríem repassar una miqueta els milions que s'hi destinen, a transports, a associacions d'estudiants, a estudiants inscrits al programa Sòcrates, Erasmus, d'un any i de l'altre. Només per l'any 2001 en transport 92 milions, a associacions d'estudiants 2 milions, i al programa Sòcrates Erasmus 6 milions.

Però bé, a banda d'això, nosaltres creim que sí que val la pena assajar, com s'està assajant en altres comunitats autònomes i en altres indrets d'Europa, aquest tipus de convocatòries experimentals de préstecs, i pel que nosaltres sabem, això està previst que el Govern de les Illes Balears també ho envesteixi, però amb algunes diferències: adreçada a quins estudiants? Estudiants universitaris, de la Universitat de les Illes Balears, dels centres que hi són adscrits, de les diverses universitats de les comunitats autònomes, d'universitats de la Unió Europea, d'universitats d'altres països estrangers. No ho vulguem reduir només a un àmbit. Adreçada a quins cursos? Darrer de diplomatura i de llicenciatura, de doctorat, de cursos de postgrau. De quina manera? Amb establiment de convenis, amb entitats financeres diverses, certament. Amb quina projecció? Amb un finançament del 50% dels interessos del préstec.

Si és això el que té plantejat el Govern de les Illes Balears, i en aquest moment consideram que el que s'ha de potenciar més que préstecs són beques, per assolir a nivell europeu, que corresponen als estudiants europeus de les Illes Balears concretament, creim que val la pena incrementar la política de beques, desenvolupar la Llei de règim especial sobre la qüestió de la insularitat pels estudiant de les Illes Balears, transferir les competències a la comunitat autònoma de les Illes Balears, traspasar aquestes competències ben dotades econòmicament. Pensam que aquestes quatre són passes prèvies que s'han d'adoptar, abans que des d'aquestes Illes Balears s'entri dins aquesta nova iniciativa de donar importància, donar contingut i donar pes al que seria una política afavoridora de préstecs a baix interès, per afavorir no només que aquells que tinguin més recursos puguin estudiar a la Universitat, sinó que ho puguin fer tots. No oblidem que en la resolució de dia 28 de setembre de l'any 2000 de la Secretaria d'Estat d'Educació i Universitats no es té en compte per res el fet de les famílies d'escàs nivell de renda; no s'atén a la situació sociofamiliar; únicament es tenen criteris acadèmics, si han tengut bones notes, si no tenen cap assignatura pendent dels cursos anteriors, si tenen una mitjana d'aprobat del curs immediatament anterior, tot són qüestions de tipus acadèmics. En la lectura que nosaltres hem fet, no hem vist cap aspecte que atengui a la situació sociofamiliar.

És per aquest motiu que des del nostre grup parlamentari no donarem suport a aquesta proposició no de llei que ha presentat el Grup Parlamentari Popular. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Tirs Pons, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Els estalviaré els arguments que el portaveu del Grup del PSM-Entesa Nacionalista els ha explicat, i em concentraré només en uns criteris, que crec que jo que són prou importants quan s'ha de votar en contra una proposta que és prou assenyada. Però sempre hi ha un motiu.

Efectivament, la convocatòria que fa el Ministeri al mes de setembre, ho fa per tothom sense tenir en compte la situació financera que puguin tenir les famílies productores d'aquest estudiant que demana una beca. Segona, no es pot posar en el lloc de les beques perquè només està previst per al darrer any de carrera, tenint tot aprovat dels anys anteriors. Per tant, no és que solucioni un problema econòmic, més que a aquelles famílies que tenen tres, quatre estudiants, o tres fills d'aproximadament la mateixa edat que concorren a una universitat. Però per açò també hi ha beques, si és que la situació financera, dividit pel nombre de membre d'una família, fan possible tenir beques.

Per què les beques? Les beques efectivament són l'oportunitat perquè la gent estudiï, prescindint de la situació econòmica de les famílies. Una instauració de sistemes de préstecs per estudis, que només es contemplen al darrer any, creim primer de tot que si es fes, no donaria resposta a les peticions que hi ha hagut. Si no estic equivocat, les propostes que es varen fer per part de l'administració central va ser al curs 98-99, que estava previst 54 milions de pessetes, i que només se'n varen gastar 13; perquè té una manca d'acceptació per part de l'estudiant espanyol. Nosaltres no pertanyem a una cultura que estigui acostumada a tornar un préstec que s'ha anat gastant durant el temps de carrera, i que després, amb els problemes que hi ha per als que acaben la carrera de tenir uns ingressos econòmics suficients, tornar amb dos, amb tres, amb quatre anys, el préstec del que s'ha gastat durant els estudis. És diferent en aquells països que no només ho fan en els darrers cursos, sinó que ho fan des del principi. Estava parlant amb un conspicu representant del Grup Socialista, que estudiava medicina a Barcelona, i anava a un col·legi -tal vegada per aquesta situació que els vaig a explicar se'n va anar en orris el col·legi major-, però que podies anar a aquell col·legi major, dormir, alimentar-te, allà et cuidaven; i quan acabaves et comprometies durant quatre anys a pagar la despesa d'un altre estudiant, a fons perdut, que ocupava el teu lloc, diguem, i tu et comprometies durant aquells anys de pagar la despesa d'aquell estudiant. És una quantitat de diners que es va renovant cíclicament, i no hi havia problemes.

Però amb aquesta situació, vostès troben que resol el problema d'un gran nombre d'estudiants en aquestes illes, que òbviament que hem de voler sortir, no necessàriament d'aquesta universitat, una subvenció d'un milió de pessetes al

darrer curs, amb un any de manca, i que després ho ha de tornar en tres? Suposen vostès que és aquesta condició la que impedeix que la gent estudiï? És un complement, efectivament, i no hi ha perquè citar, no només citar l'informe d'Universitat 2000, dirigit pel doctor Bricall, sinó que també les referències de l'Unesco, etcètera.

Si l'actual equip de gestió de la Conselleria d'Educació i Cultura pensa en fer préstecs als que han acabat, per cursos de postgrau, de doctorat, sigui a l'estranger o a qualsevol universitat, tindria més sentit, perquè hi hauria una coherència entre el que es presenta i el material que tenim, el material d'una persona que ha acabat la seva llicenciatura i es vol continuar formant, i té problemes econòmics perquè a ca seva han acabat de pagar, troben que ja n'hi ha prou de pagar, però que ja té un horitzó professional i ell el vol completar, fent açò que està tan de moda ara, que són els màsters, que és una excusa per fer dos anys a l'estranger moltes vegades, però ja està bé que ho facin així; o que vulgui fer un doctorat aquí durant dos anys, que hi hagi aquest compromís, perquè tenim un horitzó de complement que dóna tranquil·litat també a l'administració.

Completar la despesa de l'administració central amb un acord que puguem fer aquí hauria de passar per dues vessants importantíssimes. Primera, perquè fos fruit d'un acord de la Conselleria amb el Ministeri, fos un pacte entre les dues administracions quant el que significa donar un milió de pessetes i com les distribueixen, el 50% del Ministeri i 50% d'aquí seria interès zero, pràcticament; i a veure a qui està dedicat. Està dedicat únicament i exclusivament al darrer any de carrera, o hi hem poder accedir durant tots els estudis? Són només per a la Universitat d'aquí? Hi ha limitació d'estudis? Es contemplen els estudis a l'estranger?

Jo crec que és una bona idea, que encara no està prou madura, i li falta bastant, hi ha bastants d'interrogants a damunt. Però sobretot creim que ni els beneficiaris, ni el nombre de beneficiaris, ni el sistema, ni als estudis a què està dedicat -només un any de final de carrera- justifica una despesa que no se sap com a què de beneficiaris, o de gent interessada, o d'estudiants interessats hi ha en aquestes illes. Per tant, ens sembla excessiva la pretensió. No és un problema que en aquestes illes, que tenen una densitat de corporacions financeres de les més notables, en raó als habitants, mal comptat en podem quatre o cinc, no seria difícil arribar a un acord, tenint en compte que amb tres, o amb dues almenys i una possible entitat financera que té com a obligació la seva dedicació a assumptes socials, com és el tema de les caixes d'estalvis, no crec que fos difícil arribar a un acord per part del Govern de la comunitat autònoma. Però un conveni o un contracte d'aquest tipus, dedicat als alumnes de darrer any, que per un any necessiten un complement de 370.000 pessetes, que l'han de subvencionar amb el 50%, ens sembla com a excessiu. No és més que un acte de voluntat, ni resol una part importantíssima de veure com es gasten els diners, quan estem demanant què feim amb les escoles infantils, quan hi ha problemes seriosos de diners, de finançació de l'escolaritat obligatòria, és distreure, encara que siguin pocs diners, quantitats de la Conselleria, del Govern d'aquesta comunitat autònoma; ens sembla, si no excessiu, no amb prou justificació

per dedicar-li un sou a aquest projecte. Per açò votarem en contra. Molt agraït per la seva atenció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons, en nom de Grup Socialista. Sr. Jaén Palacios, vol intervenir en torn de contradiccions? Doncs té la paraula durant cinc minuts.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Salgo para hacer algunas precisiones, y desde luego replicar algunas intervenciones que yo creo que plantean cuestiones que yo no he situado ni he citado en mi intervención, que conviene aclarar. Vamos a ver, la dialéctica rico-pobre, yo creo que esto, en fin, me tendrán que perdonar, los ricos se han beneficiado de la Universidad cuando era gratuita, eso está más claro que el agua: universidad gratuita, va todo el mundo que accede, ¿quién se beneficia? Los ricos. Yo creo que entrar en ese debate poco hace en esta cuestión, es todo lo contrario, mientras más gratuita es la universidad, más se benefician los ricos. Yo creo que aquí (...) a quien defiende a unos y a otros, porque ése es un debate ya muy añejo, muy pasado, y para mi desde luego enterrado.

Yo lo he planteado en los términos más objetivos posibles de un informe hecho por especialistas, que tendrá su orientación determinada, pero en fin, que salvo que aparezca (...), que va a aparecer otro ahora próximamente, pues es lo que hay sobre la universidad, lo último; y ahí se dice que los préstamos renta, o los préstamos del tipo que sea, son la forma más eficiente, la forma de mayor equidad que cualquier otro sistema. Esto no elimina las becas, primero porque las familias de bajo poder adquisitivo son muy reacias a pedir préstamos; hay una cultura en las familias de muy poco poder adquisitivo de petición de préstamos, y por lo tanto el sistema este no se elimina. Esto es un tema experimental, lo hemos dicho antes, es un pequeño paso, es un atisbo de algo nuevo, de una tendencia que viene por ahí, que otros países están implantando, y que aquí se ha empezado a hacer algo, ya lo decía, no llega a 200 millones lo que destina el Ministerio de Educación en sus presupuestos para esta finalidad. Por cierto, con seis entidades bancarias, de las cuales sólo una es la caja, vamos a decirlo así por no hacer publicidad, es decir que hay cinco bancos y una caja, mis informes es que son una, lo puedo leer, veo que me dicen que no, vamos a ver si es que yo me he equivocado: Bilbao-Vizcaya, Argentaria, Banco Popular, Banco Cooperativo Español, Banco Santander Central Hispano, y la Caixa, es decir, que son cuatro bancos y una caja... Aquí pone "La Caixa", yo sólo conozco una, bueno, puede ser que luego haya habido, a la fecha de esto no tengo yo más actualización, pero, en fin, eso es lo de menos.

Tenemos que ver muchas cosas de educación, tenemos que ver que el bono escolar está en Suecia ya. ¿Quién iba a decir que en Suecia iban a implantar el bono escolar? Lean la Vanguardia, no hace mucho tiempo, hay un artículo estupendo sobre el bono escolar, en Suecia, el país donde alguno dio un portazo al ese estado de bienestar, (...) cosas veremos, las

tendencias pues son las tendencias, y hay que hacer lo que hay que hacer y no (...) a otra cosa. No me valen excusas de que es el último año, de que si sólo es un millón, de que si..., en fin, yo creo que son observaciones y reparos que se hacen con poca entidad. La resolución que publica el secretario de Estado de Educación y Universidades es una resolución, como antes he dicho, de carácter experimental, lo explica ya. No son becas, las becas tienen su convocatoria independiente, por cierto, que se han adelantado este año, la convocatoria es reciente, y las becas llevan su sistema de becas, no es nada en contra de los préstamos, de las becas-préstamo; son, como digo, sistemas complementarios.

Yo creo que decir que hay que hacer un convenio con el Ministerio de Educación, Cultura y Deportes, decir que las cajas y todo eso, está muy bien, pero aquí de lo que hablamos es de una cosa muy sencilla: de que este gobierno dedique una cuantía, tasada en su presupuesto, que no puede ser mucho, que puede ser con carácter experimental, y que esa cuantía sirva para complementar lo que reciban los alumnos de las becas préstamo del Ministerio de Educación, Cultura y Deportes. Esto que yo les propongo hoy -Sr. Presidente, le felicito, que acaba de llegar- es una política progresista en educación. Lo demás, de estos temas de becas, es una historia, es decir, esto es progreso. Ustedes votan en contra del progreso, son como los ganaderos del oeste americano, que votaban en contra del tren, pero el tren pasó, porque el progreso pasa, incluso arrolla a la gente.

Yo creo que se equivocan, una postura muy respetable. Intentaremos continuar con esta política nuestra de presentar cuestiones de progreso, temas de progreso, las cuales ustedes consideran que esto no. Bueno, pues oiga usted, vayan alerta, porque el progreso pasa y arrolla. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén Palacios.

Substanciat el debat, procediríem a la votació d'aquesta proposició no de llei.

Demanaria a les senyores i senyors diputats que votin a favor, que es posin drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: Vots a favor, 21; vots en contra, 28. En conseqüència, queda rebutjada la proposició no de llei 4679, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a préstecs a baix interès per als alumnes universitaris.

I amb això s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma